

I BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN EN CONCLUSIES

Opmerking

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste bevindingen en de conclusies gepresenteerd. Ten aanzien van de conclusies de opmerking dat gezien de kleine steekproeven per sport op sportniveau eerder als indicatief dienen te worden geïnterpreteerd dan als algemeen geldend voor de hele populatie.

Inning van contributies

Evenals in 2006 heeft een zeer ruime meerderheid van de penningmeesters te maken met problemen rondom de inning van contributies. Bij tennis (krappe meerderheid) en zaa sportsporten wat minder dan bij hockey en voetbal (ruim driekwart). Ten opzichte van 2006 is het aandeel penningmeesters dat deze problemen bevestigd niet beduidend veranderd. Hoewel het percentage penningmeesters met problemen rondom de inning van contributies niet is veranderd, blijkt de ernst van de problematiek wel beduidend verergerd, zoals hieronder wordt aangetoond.

Gemiddeld staat er bij voetbal-, tennis- en hockeyverenigingen nog een bedrag van ongeveer zo'n € 2.000 uit aan ongeïnde contributie van het voorgaande seizoen. Ten opzichte van 2006 zijn deze bedragen in 2011 beduidend hoger (tussen ongeveer zo'n 1,5 tot 3 keer). Ook zijn, op voetbal na, de hoogste bedragen in 2011 veel hoger dan in 2006 (rond drievoudige tot het vijfvoudige).

Bij hockey is de gemiddelde vordering van de niet ontvangen contributie over het voorgaande seizoen beduidend hoger dan bij de andere sporten. Dit kan echter goed samenhangen met het feit dat de contributies in het hockey over het algemeen hoger zijn dan in andere sporten. In vergelijking tot 2006 is de gemiddelde vordering in 2011 in hockey, voetbal en tennis beduidend hoger: hockey: 2006 43% € 150 of meer vs. 2011 58%; tennis: 2006 12% € 150 of meer vs. 2011 43% en voetbal: 2006 6% € 150 of meer vs. 2011 22%. Met name in tennis en voetbal (beide factor 3,5) is de stijging ten opzichte van 2006 heel fors. Bij bijna een kwart van de voetbalclubs staat nog meer dan 5% van de contributie van vorig seizoen uit, bij tennis 16% en bij hockey 7%. Ook deze percentages zijn in 2011 beduidend hoger dan in 2006, toen ze varieerden van 2% - 4%.

Voetbal-, hockey- en tennisverenigingen hebben in 2011 over de afgelopen 3 seizoenen gemiddeld ongeveer € 2.500 aan niet ontvangen contributie afgeschreven. De bedragen verschillen enorm, binnen hockey, voetbal en tennis van € 10.000 tot € 15.000. In 2006 lagen de gemiddelde bedragen van afgeschreven niet ontvangen contributie over de voorgaande 3 seizoenen substantieel lager: hockey: 2006 € 1.786 (maximum € 10.000) vs. 2011 € 2.695 (maximum € 10.000), tennis: 2006 € 1.857 (maximum € 7.000) vs. 2011 € 2.293 (maximum € 10.000) en voetbal: 2006 € 2.552 (maximum € 6.500) vs. 2011 € 1.380 (maximum € 15.000).

Geconcludeerd wordt dat het aantal clubs dat problemen heeft met de inning niet wezenlijk is veranderd ten opzichte van 2006, maar dat deze problemen 2011 wel beduidend groter zijn dan in 2006.

In 2006 neigden de penningmeesters er meer naar om van een structureel probleem te spreken, terwijl met name in het voetbal en hockey men in 2011 de problemen toch vooral als incidenteel beschouwd. Wel wordt, met name in voetbal en tennis, de huidige situatie beduidend negatiever gepercipieerd dan in 2006.

Als belangrijkste oorzaken van het niet tijdig betalen van de contributie komen nonchalance, opzet en geldzorgen naar voren. Ten opzichte van 2006 wordt geconstateerd dat er een verschuiving plaats heeft gevonden van nonchalance richting opzet en geldzorgen. In geval van geldzorgen tonen de penningmeesters zich overwegend meedenkend en inlevend. Een ruime meerderheid bekijkt het van geval tot geval, waarbij men zich creatief toont in het vinden van oplossingen (laten betalen naar vermogen, vrijwilligerswerk in ruil voor contributie, eventueel onbetaald lidmaatschap, betalingsregelingen en een speciaal fonds voor leden met geldzorgen). Als er niet tijdig wordt betaald dan wordt in eerste instantie gekozen voor (meermaals) aanmanen en persoonlijke benadering. Daarna pas komen een incasso-organisatie en royement in beeld. Ten opzichte van 2006 zijn penningmeesters actiever en harder in hun optreden bij niet tijdig betalen. Er wordt niet alleen beduidend vaker actie ondernomen, maar er wordt ook vaker voor hardere actie gekozen (royement, incasso-organisatie). Ten aanzien van het toekomstig beleid wordt aangegeven dat een substantieel deel van de penningmeesters (een derde tot een kleine meerderheid) van plan is om het incassobeleid te wijzigen of aan te scherpen, waarbij men zich vooral voorneemt om de incasso uit handen te geven, trage betalers eerder te herinneren en nog meer 'achter de broek aan te zitten', een automatische incasso in te voeren en sneller te royeren.

Geconcludeerd wordt dat leden het anno 2011 beduidend moeilijker hebben om aan hun contributieverplichtingen te voldoen dan in 2006 en dat opzet en geldzorgen een belangrijkere reden is voor het niet of niet tijdig betalen. Penningmeesters tonen zich hiervan bewust en tonen zich bereid om zich in de financiële situatie van hun leden te verdiepen en te zoeken naar oplossingen waarbij het lid voor de vereniging kan worden behouden.

Inning van sponsorgelden

Ongeveer de helft van de voetbal-, hockey- en tennisverenigingen heeft te maken met niet ontvangen sponsorgelden. Onder andere sporten komt dit probleem beduidend minder vaak voor. Vergeleken met 2006 is er alleen ten aanzien van tennis sprake van een duidelijke verschuiving (van 21% in 2006 naar 48% in 2011).

Gemiddeld hebben de penningmeesters tussen zo'n € 900 (tennis, overige sporten) tot ca. € 1.500 aan sponsortegoeden over het afgelopen seizoen niet kunnen innen. De hoogste bedragen lopen op van € 2.000 (tennis) tot € 6.000 (hockey). Vergeleken met 2006 zijn de gemiddelde bedragen in 2011 in het voetbal, tennis en hockey beduidend hoger. Penningmeesters uit het voetbal en tennis noemen in 2011 gemiddelde bedragen die ongeveer 1,5 keer zo hoog zijn als in 2006 en in het hockey is zelfs sprake van een verdubbeling. In ruim een derde van de gevallen staat het te ontvangen bedrag 6 of meer maanden uit. Ruim een kwart van de nog uitstaande vorderingen van sponsorgelden over het voorgaande seizoen bedraagt in 2011 € 500 of meer en driekwart bedraagt € 200 of meer. Vergeleken met 2006 is het gemiddelde bedrag aan sponsorgeld dat nog uitstaat over het vorige seizoen significant gestegen: in 2006 was dit in 9% van de gevallen € 500 of meer, terwijl dit in 2011 is opgelopen tot 27% en in 2006 bedroeg 49% € 200 of meer vs. 75% in 2011. In 2011 heeft 46% van de penningmeesters 5% of meer van het sponsorgeld over het voorgaande seizoen nog niet ontvangen, een significante verslechtering ten opzichte van de 4% in 2006. Hockey heeft in 2011 met een gemiddeld bedrag van € 4.350 het meeste geld aan niet ontvangen sponsorgelden over de laatste 3 seizoenen afgeschreven. Voetbal (ongeveer € 2.000) en tennis (bijna € 1500) volgen op afstand. bijdragen De maxima lopen enorm uiteen van € 5.000 in het tennis tot het tienvoudige in het hockey. In 2011 is het gemiddelde bedrag van afgeschreven niet ontvangen contributie over de voorgaande 3 seizoenen verdubbeld ten opzichte van 2006, een ontwikkeling die zich ook binnen het hockey en voetbal voordoet. Ook zijn de maxima in 2011 veel hoger (hockey € 15.000 in 2006 - € 50.000 in 2011; voetbal € 3.000 in 2006 - € 6.200 in 2011).

Wanneer sponsorgelden niet tijdig worden betaald prefereren de penningmeesters de persoonlijke benadering en aanmaning duidelijk boven harde(re) maatregelen zoals het verwijderen van uitingen en het inschakelen van een incasso-organisatie. Ten opzichte van 2006 wordt 'persoonlijk benaderen' in 2011 wel significant vaker genoemd.

Resumerend wordt geconcludeerd dat overall ten opzichte van 2006 de problematiek rondom de inning van sponsorgelden significant is verergerd.

Samenwerken met een incasso-organisatie

Een zeer ruime meerderheid van de verenigingen regelt de administratie intern. Ten opzichte van 2006 is er binnen hockey en tennis een kleine verschuiving richting uitbesteden waarneembaar. Voetbal daargelaten heeft rond tweederde van de verenigingen nog nooit een incasso-organisatie ingeschakeld voor de oude vorderingen. Wanneer er met incasso-organisaties is samengewerkt dan was dit toch vooral incidenteel en niet structureel. Vergeleken met 2006 zijn er in 2011 beduidend meer verenigingen die voor de oude vorderingen met incasso-organisaties samenwerken (voetbal: 2006 21% regelmatig/incidenteel vs. 53% in 2011, hockey: 2006 22% vs. 36% in 2011 en tennis: 2006 18% vs. 34% in 2011). De belangrijkste redenen om niet met een incassobureau samen te werken zijn naast 'niet nodig' vooral vordering te gering, kosten te hoog, scepsis ten aanzien van het resultaat en te zwaar middel/licht gevoelig. Van de n=59 verenigingen die in het verleden met een incasso-organisatie hebben samengewerkt, werken er op dit moment 39 (66%) nog steeds met een incassobureau samen. Dit is beduidend meer dan in 2006 (40%). Negatieve percepties als 'inschakelen incasso-organisatie...kost meer dan het oplevert' en '...leidt tot verlies van leden' vinden slechts bij een minderheid van de penningmeesters aanhang. Ten aanzien van '...leidt tot verlies van sponsors' zijn de penningmeesters verdeeld., evenals ten aanzien van de stelling '...zorgt voor een professionele afhandeling van inningsproblemen waardoor de kans op voortzetten van de relatie met leden of sponsors juist wordt vergroot'.

Resumerend wordt geconcludeerd penningmeesters van sportverenigingen in 2011 beduidend vaker samenwerken met een incasso-organisatie dan in 2006.

Contributieverhoging

Een zeer ruime meerderheid, variërend van tweederde tot vrijwel 100% van de clubs heeft gedurende de afgelopen 3 seizoenen de contributie verhoogd, voetbal- en hockeyverenigingen beduidend vaker dan tennisverenigingen. In het hockey (8,5%) en voetbal (8,2%) is de contributie gemiddeld genomen het meeste verhoogd gedurende de laatste 3 seizoenen en in het tennis (5,6%) het minste.

De contributieverhogingen worden vooral gemotiveerd door te wijzen op hogere kosten op allerlei fronten (overall kostenstijgingen, en meer specifiek: bondsafdrachten, trainers, huur van of investering in accommodatie en professionalisering) en minder inkomsten uit sponsoring en subsidie en/of als gevolg van een dalend ledental.

Hockey- (66%) en voetbalverenigingen (57%) geven beduidend vaker aan dat zij komend seizoen de contributie (zeker/waarschijnlijk) zullen verhogen. In de andere sporten ligt dit percentage veel lager. Een zeer ruime meerderheid van 80% van de verenigingen die komend seizoen de contributie denken te verhogen verwacht niet dat hun leden hier problemen mee zullen hebben.

II INLEIDING

2.1 Achtergrond

In 2006 heeft incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie Flanderijn Goos Marketing Research (GMR) een onderzoek laten uitvoeren onder penningmeesters van sportverenigingen naar de problemen rondom de inning van contributies en sponsorinkomsten. De uitkomsten van de meting in 2006 waren soms best onthutsend, bijvoorbeeld:

- Bijna 20% van de verenigingen kon meer dan 5% van de contributie niet geïnd krijgen
- Hockeyverenigingen schreven over 3 seizoenen gemiddeld bijna € 2300 af aan niet inbare contributie (met als piek € 10.000) en in het tennis bedroeg dit € 2.000 (piek: € 5.000)
- 42% van de sportverenigingen had te maken met niet inbare sponsorgelden, bij hockey en voetbal ligt dit percentage zelfs boven de 50%
- Gemiddeld liepen de verenigingen ruim € 700 aan sponsorgelden per seizoen mis

Nu, bijna 5 jaar later heeft Flanderijn GMR opdracht gegeven het onderzoek opnieuw uit te voeren om na te gaan hoe de situatie zich heeft ontwikkeld. In vergelijking tot de meting van 2006 zijn er enkele nieuwe vragen, over bijvoorbeeld de ontwikkeling van de contributie, toegevoegd.

2.2 Doelstellingen

Onder de doelgroep '*penningmeesters van Nederlandse sportverenigingen*' meten van:

- Problemen met betrekking tot de inning van contributies en sponsorinkomsten
- Mogelijke trends met betrekking tot de problematiek rondom de inning van contributie en sponsorinkomsten
- De wijze waarop penningmeesters deze inningen aanpakken
- De ontwikkeling van de contributie over de laatste 2-3 jaar en de overwegingen die ten grondslag liggen aan het wel of juist niet verhogen van de contributie.

De resultaten moeten vergeleken worden met die van het onderzoek uit 2006, waarbij rekening wordt gehouden met de steekproefverschillen tussen beide onderzoeken.

2.3 Methode en uitvoering

Er is net als in 2006 een online enquête gehouden. Hiertoe is een gestructureerde vragenlijst ontwikkeld die grotendeels bestaat uit gesloten vragen. Ten behoeve van de vergelijkbaarheid was een groot aantal vragen identiek aan die uit het onderzoek van 2006.

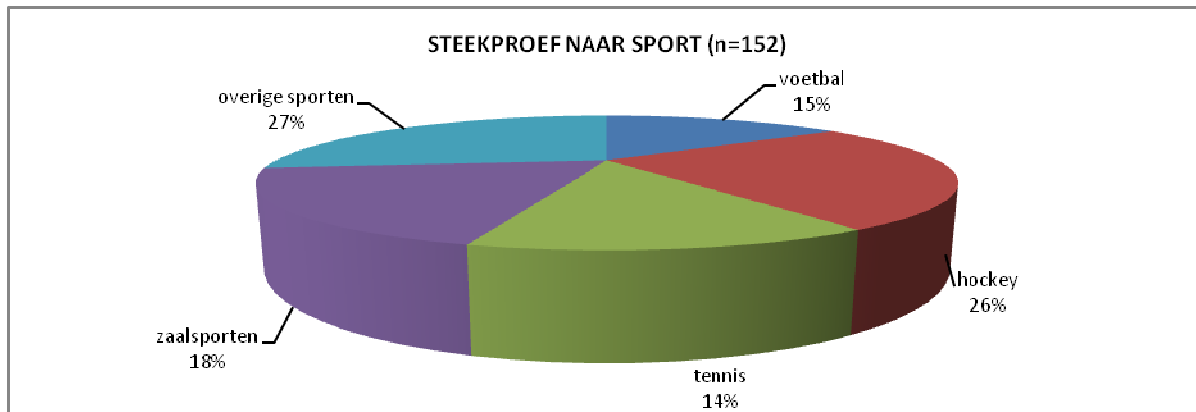
Er is handmatig een bestand samengesteld aan de hand van websites van verenigingen. Potentiële respondenten ontvingen een e-mail met daarin de link naar de online enquête en een unieke code die toegang geeft tot de enquête.

Als 'incentive' krijgen de respondenten een digitaal rapport met de belangrijkste bevindingen toegestuurd. Tussentijds is een herinnering verstuurd aan de adressen die nog niet gerespondeerd hadden. Het veldwerk is verricht in de periode van 12 juli tot en met 5 september. De vakantiespreiding in Nederland maakte deze lange periode noodzakelijk.

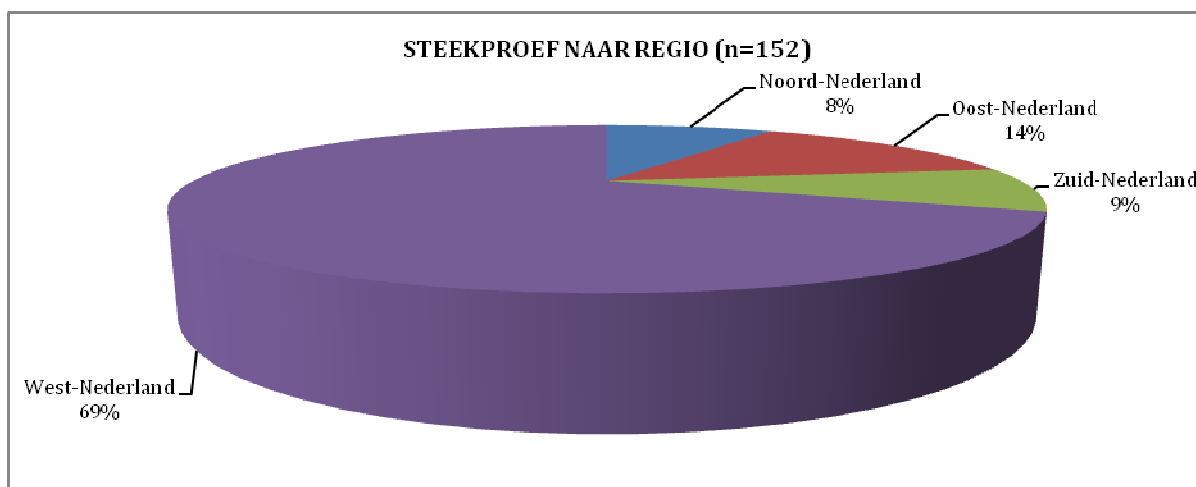
2.4 Steekproef

Er is een bestand gecreëerd van ongeveer 900 adressen. Daaruit is een totale steekproef gerealiseerd van n=152. Dit komt neer op een respons van 17%.

De steekproef kan als volgt getypeerd worden.

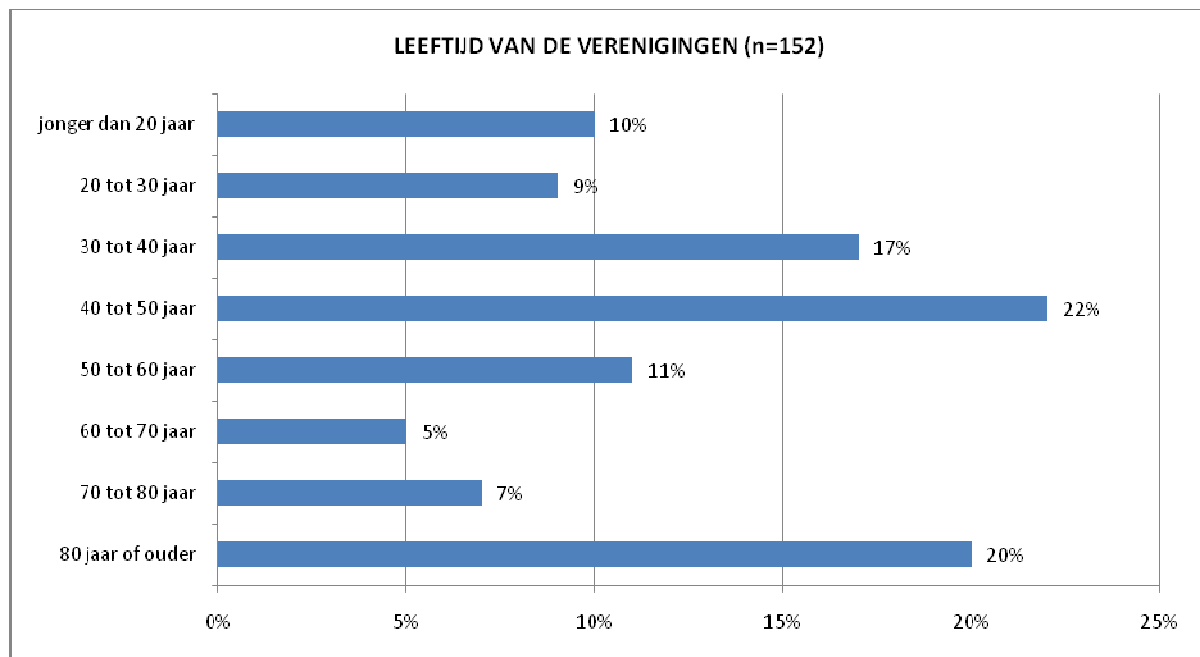

Tweederde van de steekproef wordt gevuld door voetbal, hockey en tennis. Sporten die ook tijdens de meting van 2006 zeer ruim vertegenwoordigd waren in de steekproef.

Ruim tweederde van de sportverenigingen die hebben gerepsondeerd is gevestigd in het westen van Nederland, een regio waar de dichtheid van sportverenigingen ook veel groter is dan in de rest van Nederland. Als de steekproef wordt verdeeld naar wel of niet gevestigd in de Randstad, dan ontstaat het volgende beeld:

- Wel Randstad: 66%
- Niet Randstad: 34%.

Een meerderheid van 58% van de verenigingen is gedurende de laatste 50 jaar opgericht. Een vijfde van de verenigingen is 80 jaar of ouder en 6% is zelfs ouder dan 100 jaar. De gemiddelde leeftijd bedraagt 52 jaar.

2.5 Rapportage

In de rapportage worden verschillen tussen groepen binnen de steekproef besproken wanneer deze 'beduidend' zijn. De individuele steekproeven zijn namelijk in veel gevallen te klein om statistisch op significantie te toetsen, zodat in die gevallen niet over significante maar over beduidende verschillen wordt gesproken. Wanneer de steekproefgrootte het echter toelaat dan wordt wel van significante verschillen gesproken, gebaseerd op 95% betrouwbaarheid.

De steekproef van 2011 is meer landelijk gespreid dan die van 2006 die geconcentreerd was op de regio's Noord-Nederland, West-Nederland en Randstad. Aangezien er weinig regionale verschillen zijn aangetroffen, zijn wij van mening dat de steekproeven van 2011 en 2006 zich toch goed laten vergelijken.

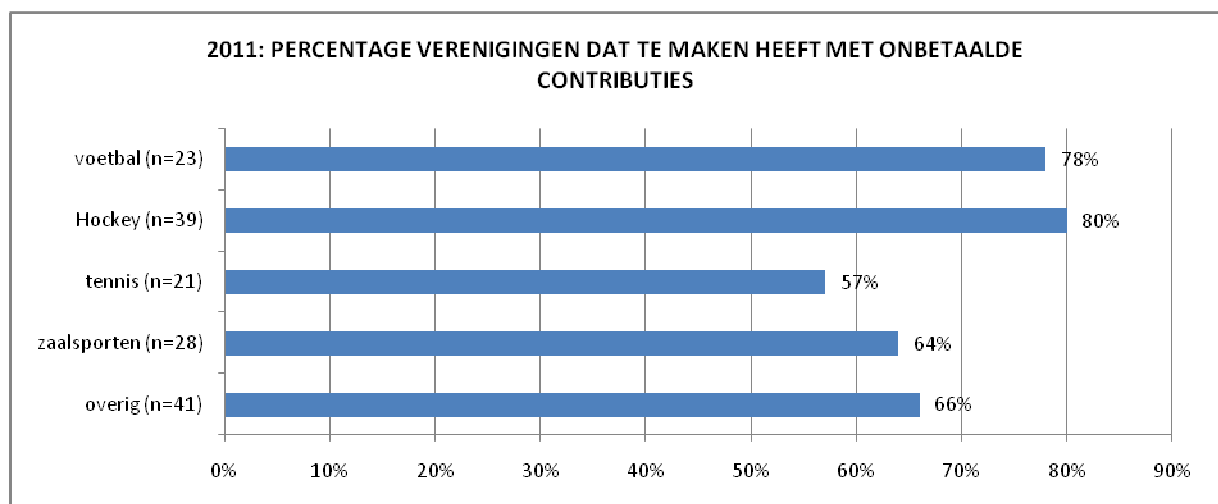
III INNING VAN CONTRIBUTIES

3.1 Inleiding

Aan het begin van de enquête is een aantal vragen gesteld over de mogelijke problemen rondom de inning van de contributies. Zo is onder meer gevraagd of men dergelijke problemen heeft, wat de omvang van niet ontvangen contributie is, hoe lang deze uitstaat en hoeveel de vereniging na 3 jaar als niet ontvangen afschrijft. Ook is gevraagd of de problemen structureel zijn en of hoe ze zich over langere periode hebben ontwikkeld. Tot slot is gevraagd wat de oorzaak van het niet betalen zou kunnen zijn, of en welke actie men onderneemt wanneer de contributie niet tijdig wordt betaald en of men van plan is om in de toekomst het incassobeleid te wijzigen.

De antwoorden op deze vragen worden in dit hoofdstuk gepresenteerd.

3.2 Heeft de vereniging te maken met niet ontvangen contributies?

Een (zeer) ruime meerderheid van de ondervraagde penningmeesters bevestigt dat zij binnen hun vereniging inderdaad te maken hebben met onbetaalde contributies. Bij hockey- en voetbalclubs (ruim driekwart) komt dit naar verhouding beduidend vaker voor dan bij tennis (meerderheid) en zaalsporten (bijna tweederde).

In vergelijking tot 2006 zijn er geen beduidende veranderingen:

- Hockey: 2006 78% vs. 2011 80%
- Voetbal: 2006 80% vs. 2011 78%
- Tennis: 2006 49% vs. 2011 57%.

Steekproef rest van dit hoofdstuk

De volgende vragen in dit hoofdstuk zijn alleen aan de n=106 penningmeesters voorgelegd die bevestigen dat zij binnen hun vereniging te maken hebben met onbetaalde contributies: hockey (n=31), voetbal (n=18), tennis (n=12), zaalsporten (n=18) en overige sporten (n=27).

3.3 Problemen met onbetaalde contributie naar omvang en termijnen

Hoeveel euro heeft men gemiddeld over het afgelopen seizoen niet kunnen innen?

	voetbal	hockey	tennis	zaalsporten	Overige sporten
2011: gemiddelde	€ 1.723	€ 1.828	€ 2.173	€ 428	€ 956
2011: maximum	€ 5.000	€ 14.000	€ 10.000	€ 1.500	€ 4.500
2006: gemiddelde	€ 949	€ 1.288	€ 679	-	€ 379
2006: maximum	€ 6.000	€ 5.000	€ 2.000	-	€ 1.500

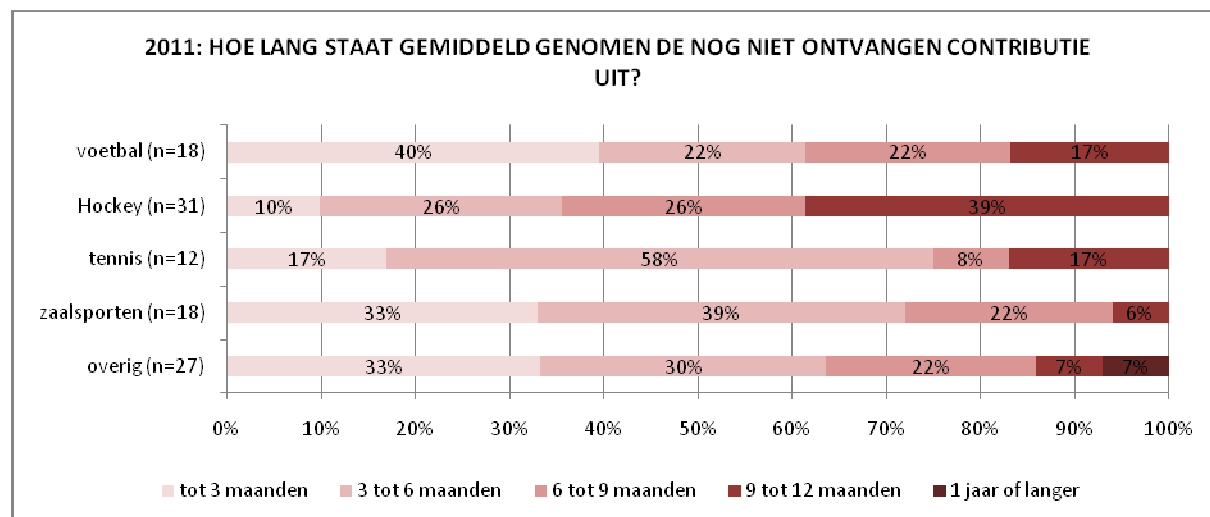
Gemiddeld staat er bij de voetbal-, hockey- en tennisverenigingen nog zo'n tweeduizend euro aan ongeïnde contributie over het vorige seizoen uit. Bij de zaal- en overige sporten ligt dit gemiddelde beduidend lager. Met name bij hockey en tennis zijn de hoogst genoemde bedragen erg fors met respectievelijk € 14.000 en € 10.000. Bij voetbal en overige sporten ligt dit aanzienlijk lager (rond vijfduizend) en bij zaalsporten veel lager (€ 1.500).

Ten opzichte van de meting in 2006 zijn de gemiddelde bedragen aan contributie die over het voorgaande seizoen nog niet betaald zijn in 2011 fors hoger:

- Hockey: 2006 €1.288 vs. 2011 €1.828
- Voetbal: 2006 € 949 vs. 2011 €1.723
- Tennis: 2006 € 679 vs. 2011 € 2.173.

Ook zijn, op voetbal na, de hoogste bedragen in 2011 veel hoger dan in 2006 (rond drievoudige tot het vijfvoudige).

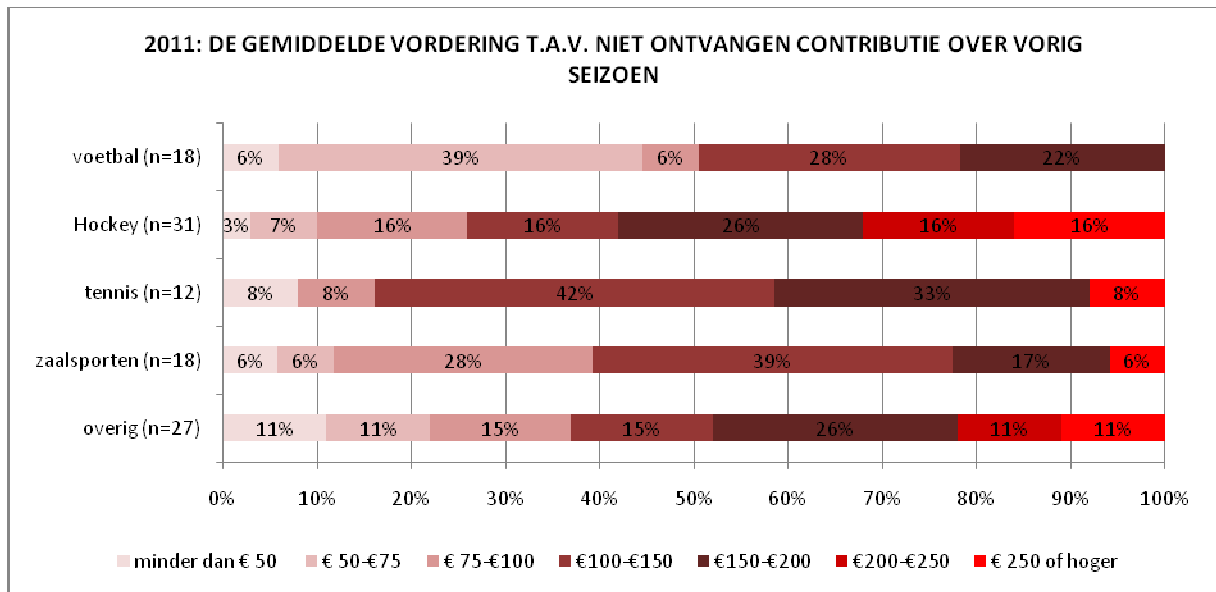
Hoe lang staat gemiddeld genomen de nog niet ontvangen contributie uit?

Hockeyers blijken het meest traag met betalen. Bij bijna tweederde (65%) van de hockeyclubs staat de nog niet ontvangen contributie minimaal een half jaar uit en bij 39% bijna een jaar. Bij voetbal en de overige sporten staat ruim een derde van de contributie minimaal een half jaar uit. Bij tennis en in de zaalsporten is de betalingsdiscipline beter. Bij rond driekwart staat de niet ontvangen contributie hooguit 6 maanden uit.

Buiten de Randstad staan de niet ontvangen contributies beduidend langer uit: 53% minimaal 6 maanden vs. 38% in de Randstad.

De gemiddelde vordering t.a.v. niet ontvangen contributie over vorig seizoen

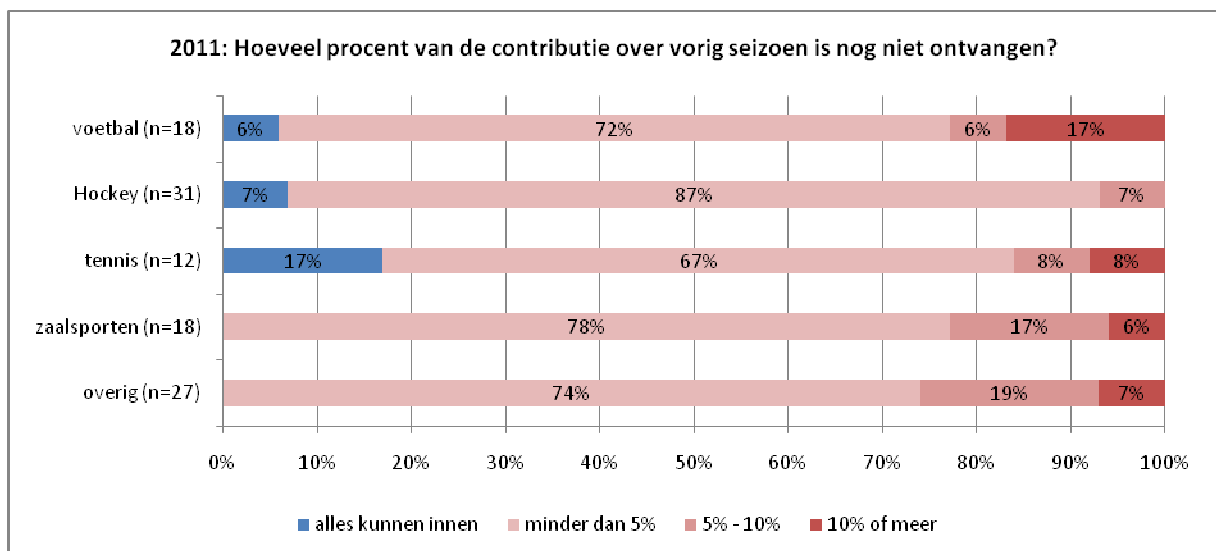

Bij hockey (58% € 150 of meer en 16% € 250 of hoger) is de gemiddelde vordering beduidend hoger dan bij de andere sporten. Overige sporten (48% € 150 of meer) en tennis (41% € 150 of meer) volgen. Bij voetbal (51% minder dan € 100) en de zaalsporten (40% minder dan € 100) is de gemiddelde vordering van niet ontvangen contributie over vorig seizoen het laagste.

In vergelijking tot 2006 is de gemiddelde vordering ten aanzien van de niet ontvangen contributie over het voorgaande seizoen in 2011 beduidend hoger:

- Hockey: 2006 43% € 150 of meer vs. 2011 58%
- Tennis: 2006 12% € 150 of meer vs. 2011 43%
- Voetbal: 2006 6% € 150 of meer vs. 2011 22%

Hoeveel procent van de contributie over vorig seizoen is nog niet ontvangen?

Bij bijna een kwart van de voetbalclubs staat nog meer dan 5% van de contributie van vorig seizoen uit. Bij tennis bedraagt dit percentage 16% en bij hockey 7%. Een zeer ruime meerderheid (ruim driekwart of meer) van de verenigingen heeft minder dan 5% van de contributie over vorig seizoen nog niet weten te innen.

Vergeleken met 2006 is het percentage van de totale contributie over het voorgaande seizoen dat nog niet is ontvangen in 2011 beduidend hoger. In 2006 varieerde het hoogst genoemde percentage tussen 2% (hockey) en 4% (voetbal).

Hoeveel heeft de club de afgelopen 3 jaar aan niet ontvangen contributie afgeschreven?

	voetbal	hockey	tennis	zaalsporten	Overige sporten
2011: gemiddelde	€ 2.552	€ 2.695	€ 2.293	€ 626	€ 2.056
2011: maximum	€ 15.000	€ 10.000	€ 10.000	€ 2.400	€ 9.00
2006: gemiddelde	€ 1.380	€ 1.786	€ 1.857	-	€ 788
2006: maximum	€ 6.500	€ 10.000	€ 7.000	-	€ 4.500

Voetbal-, hockey- en tennisverenigingen hebben in 2011 over de afgelopen 3 seizoenen gemiddeld ongeveer € 2.500 aan niet ontvangen contributie afgeschreven. In de zaal ligt dit substantieel lager met € 626. De bedragen verschillen enorm, hetgeen door de maxima (voor deze sporten € 10.000 tot € 15.000) in de tabel ook wordt getoond. De standaarddeviatie (dit is de gemiddelde afwijking van het gemiddelde) is vaak hoger dan het gemiddelde zelf, hetgeen duidt op een grote spreiding.

In 2006 lagen de gemiddelde bedragen van afgeschreven niet ontvangen contributie over de voorgaande 3 seizoenen substantieel lager:

- Hockey: 2006 € 1.786 (maximum € 10.000) vs. 2011 € 2.695 (maximum € 10.000)
- Tennis: 2006 € 1.857 (maximum € 7.000) vs. 2011 € 2.293 (maximum € 10.000)
- Voetbal: 2006 € 1.380 (maximum € 6.500) vs. 2011 € 2.552 (maximum € 15.000)

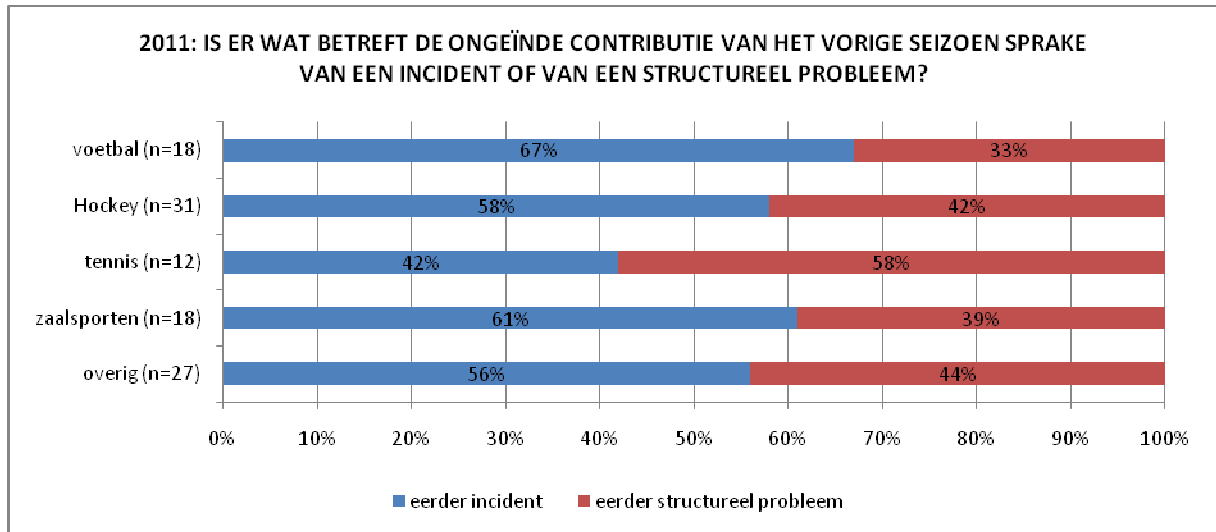
Hoeveel procent van de seizoenscontributie weet u ook op langere termijn niet te innen?

	voetbal	hockey	tennis	zaalsporten	Overige sporten
2011: gemiddelde	6,5%	1,3%	6,2%	2,6%	11%
2011: maximum	60%	4%	50%	8%	100%

De percentages van de seizoenscontributie die ook op langere termijn (2 jaar of langer) niet geïnd kunnen worden liggen bij voetbal en tennis (beide ruim 6%) beduidend hoger dan bij het hockey en de zaalsporten (ruim 1% tot krap 3%). Dit lijkt strijdig met het feit dat hockey na 3 jaar vergelijkbare bedragen als niet ontvangen contributie afschrijft (zie hierboven). De verklaring schuilt vermoedelijk in het gegeven dat hockeycontributies significant hoger liggen dan die in het voetbal. Daardoor is het absolute bedrag aan afgeschreven contributie vergelijkbaar, maar maakt dit bij hockey een beduidend lager deel uit van de totale contributie.

3.4 Duiding van het probleem van de niet geïnde contributies over langere termijn

Incident of structureel probleem?

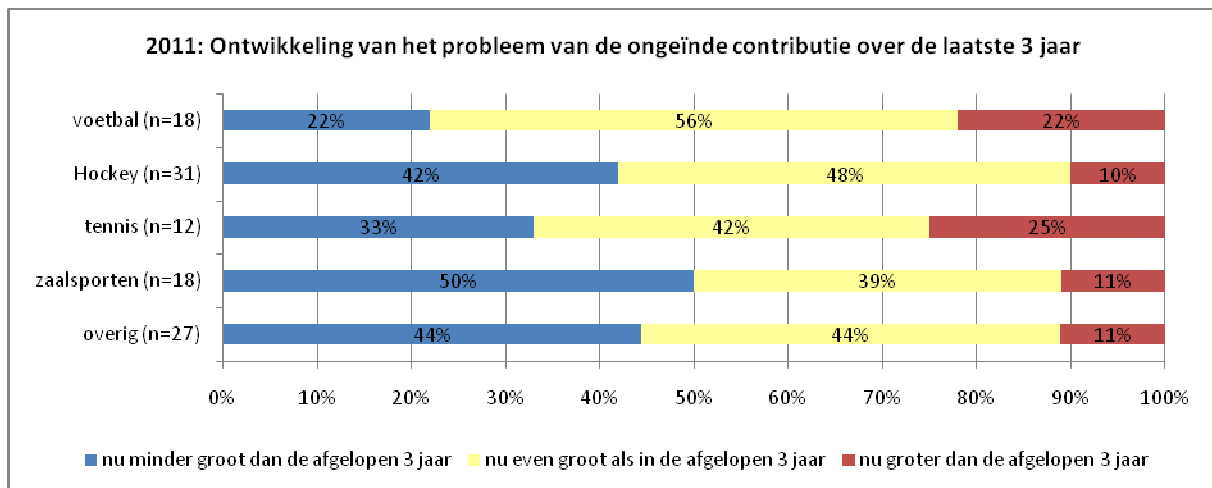
Bij voetbal, de zaalsporten en hockey is een (ruime) meerderheid van mening dat de problemen rondom de niet ontvangen contributie over het voorgaande seizoen eerder incidenteel zijn. Onder de tennisclubs heerst de omgekeerde mening, 58% spreekt van een structureel probleem.

Vergeleken met 2006 worden de problemen rondom de niet ontvangen contributie over het vorige seizoen anders gepercipieerd dan in 2011:

- Hockey: 2006 64% 'structureel probleem' vs. 2011 43%
- Voetbal: 2006 58% 'structureel probleem' vs. 2011 33%
- Tennis: 2006 50% 'structureel probleem' vs. 2011 50%

In 2006 neigden de penningmeesters er meer naar om van een structureel probleem te spreken, terwijl met name in het voetbal en hockey men in 2011 de problemen toch vooral als incidenteel beschouwd. De problematiek wordt in 2011 milder gewaardeerd.

Ontwikkeling van het probleem van de ongeïnde contributie over de laatste 3 jaar

Een kleine minderheid (10% tot 25%) vindt de huidige situatie slechter dan die van de afgelopen 3 jaar. Zaalsporten uitgezonderd is 'nu even groot als in de afgelopen 3 jaar'. Iets meer dan een vijfde (voetbal) tot 42% (hockey) beschouwt de huidige situatie als beter dan in 2006.

Vergeleken met 2006 beoordelen de penningmeesters van de voetbal- en tennisclubs de situatie in 2011 afgezet tegen de voorgaande 3 jaren negatiever, binnen het hockey lijkt er weinig veranderd:

- Tennis: 2006 44% nu minder erg dan afgelopen 3 jaar en 56% zelfde vs. 2011 33% en 42%
- Voetbal: 2006 42% nu minder erg dan afgelopen 3 jaar en 52% zelfde vs. 2011 22% en 56%
- Hockey: 2006 34% nu minder erg dan afgelopen 3 jaar en 47% zelfde vs. 2011 42% en 48%

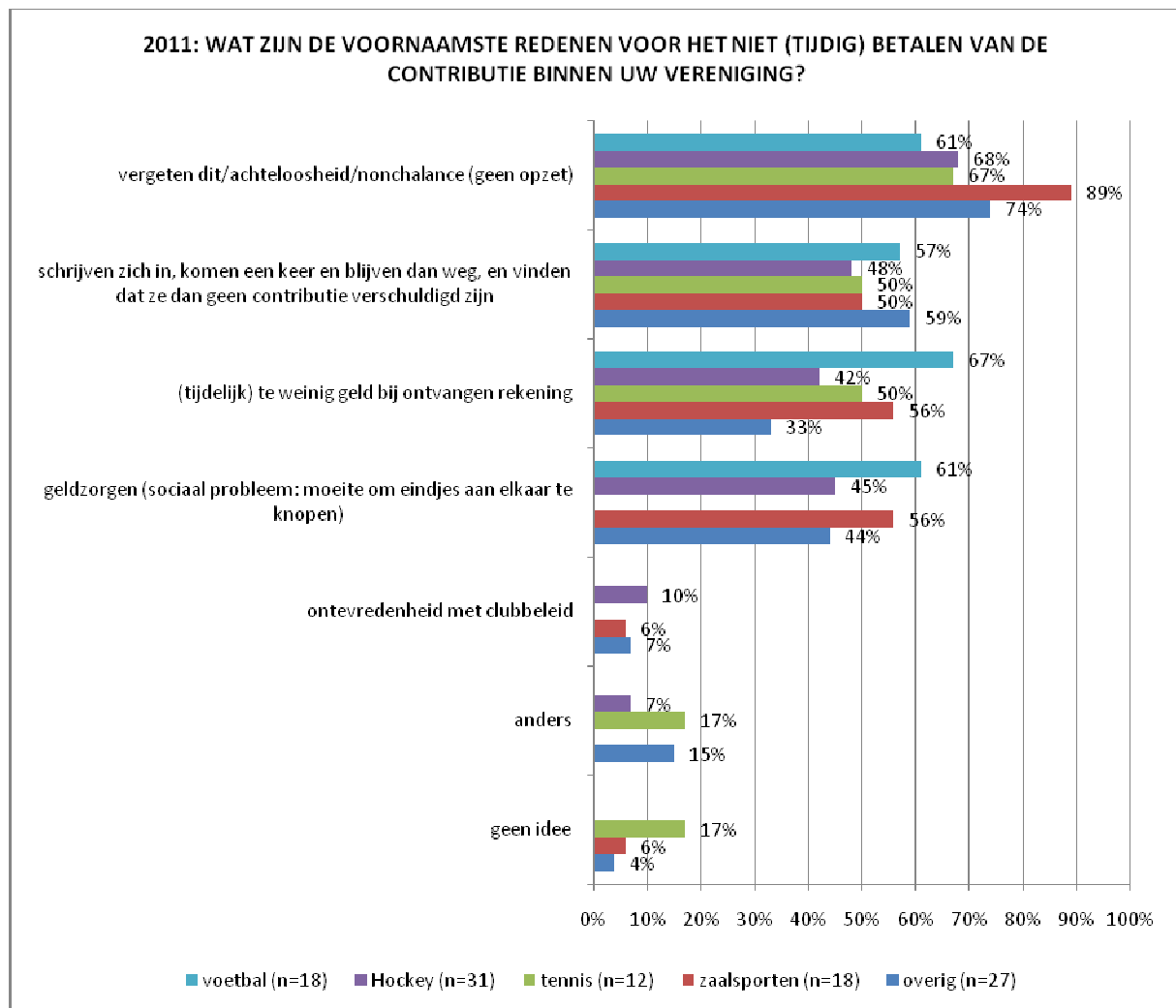
Aan de n=15 respondenten die van mening zijn dat het probleem van de onbetaalde contributie nu groter is dan de afgelopen 3 jaar motiveren dit als volgt (in volgorde van belangrijkheid):

- De koopkracht is afgenomen, onder meer als gevolg van de crisis (53%)
- De mentaliteit van de mensen wordt steeds slechter (47%)
- We hebben het zelf wat 'laten sloffen' (47%)
- De samenstelling van ons ledenbestand is veranderd (27%)
- Geen idee (13%).

Gezien de smalle getalsmatige basis (n=15) zijn de percentages zeer indicatief. De economische omstandigheden spelen een kennelijk belangrijke rol, evenals de mentaliteit van de leden (is nu minder en de samenstelling van het ledenbestand veranderd, waardoor die mindere mentaliteit naar verhouding nog zwaarder meetelt). Sommige penningmeesters schromen niet om (een deel) van de schuld op zich te nemen.

3.5 Voornaamste redenen om de contributie niet (tijdig) te betalen

Aan alle n=106 penningmeesters die op hun vereniging te maken hebben met niet betaalde contributies is gevraagd wat volgens hen de voornaamste redenen zijn voor leden om niet (tijdig) hun contributie te voldoen. De reacties staan in de volgende grafiek.

Vergeten (niet opzettelijk), menen dat ze geen contributie verschuldigd zijn en (tijdelijk) geldtekort zijn de voornaamste redenen. Geldgebrek/geldzorgen worden door penningmeesters in het voetbal naar verhouding vaker genoemd dan in de andere sporten. Geldzorgen wordt in het tennis helemaal niet al motief voor het niet (tijdig) betalen van de contributie genoemd.

Vergeleken met 2006 lijkt er met name binnen het voetbal een verschuiving van nonchalance richting opzet en geldzorgen:

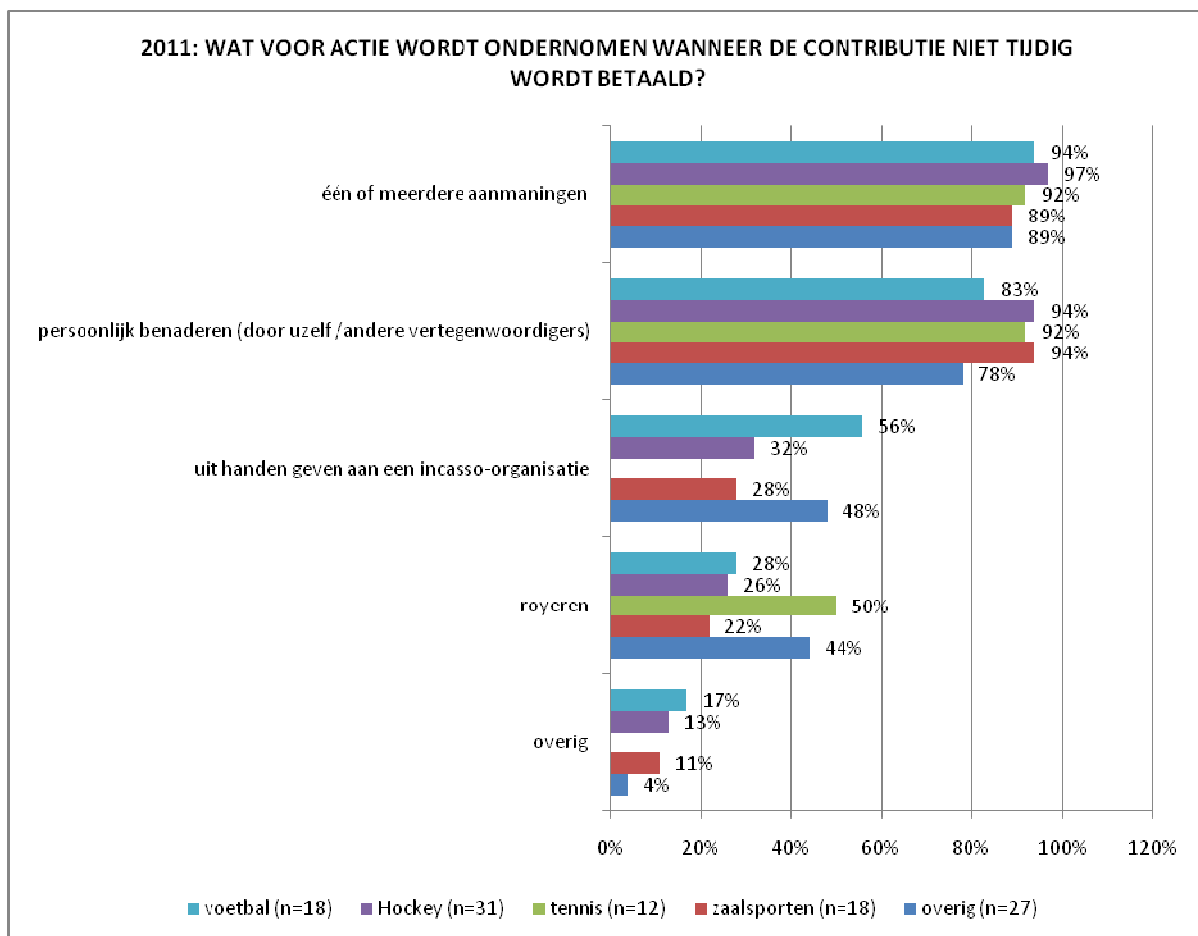
- Nonchalance:
 - 2006: voetbal: 81%; hockey: 100%; tennis: 56%
 - 2011: voetbal: 61%; hockey: 68%; tennis: 67%
- Inschrijven, wegblijven, niet willen betalen:
 - 2006: voetbal: 36%; hockey: 29%; tennis: 50%
 - 2011: voetbal: 57%; hockey: 48%; tennis: 50%
- Geldzorgen (sociaal probleem):
 - 2006: voetbal: 48%; hockey: 29%; tennis: 25%
 - 2011: voetbal: 61%; hockey: 45%; tennis: 0%

Aan de n=47 penningmeesters die in 2011 'geldzorgen' als reden opgaven is gevraagd hoe hun verenigingen met deze leden omgaat. Gezien de kleine steekproef is het niet zinvol om de antwoorden uit te splitsen. Wel is het zo dat deze groep geen tennis bevat en dat iets meer dan de helft van de reactie van hockey en voetbal afkomstig is. De belangrijkste antwoorden zijn (in volgorde van belangrikheid):

- Geen speciaal beleid hiervoor, bekijken het van geval tot geval (71%)
- Royeren (24%)
- We laten betalen naar vermogen, bieden een lagere contributie aan (18%)
- We bieden vrijwilligerswerk aan in ruil voor de contributie (13%)
- Verschillend beleid: jeugd coulant en senioren streng (11%)
- Als mensen echt niet kunnen betalen, dan mogen ze onbetaald lid blijven (9%)
- We bieden een betalingsregeling aan/betalen in termijnen (9%)
- We hebben een fonds hiervoor (7%)
- Anders (6%)

Een ruime meerderheid van de penningmeesters bekijkt het probleem per geval. Een kwart van de penningmeesters is resoluut en gaat over tot royement. Anderen neigen naar individuele oplossingen, zoals aanbieden van vrijwilligerswerk, onderzoeken of iemand echt niet kan betalen en dan mogelijk onbetaald lidmaatschap toestaan of samen een betalingsregeling afspreken.

3.6 Wat wordt ondernomen wanneer de contributie niet tijdig wordt betaald?

Vrijwel alle penningmeesters versturen één of meerdere aanmaningen en ook vrijwel allen gaan over tot het persoonlijk benaderen van de wanbetalers. Iet meer dan de helft van de voetbalclubs geven de vorderingen op een goed moment uit handen aan een incasso-organisatie. Onder hockey (een derde) en zaalsporten (ruim een kwart) komt dit al beduidend minder vaak voor en de penningmeesters uit het tennis die wel eens problemen hebben bij het ontvangen van de contributie geven de incasso nooit uit handen. Binnen het tennis wordt echter veel vaker tot royeren overgegaan dan in de zaalsporten, het hockey en het voetbal (rond een kwart).

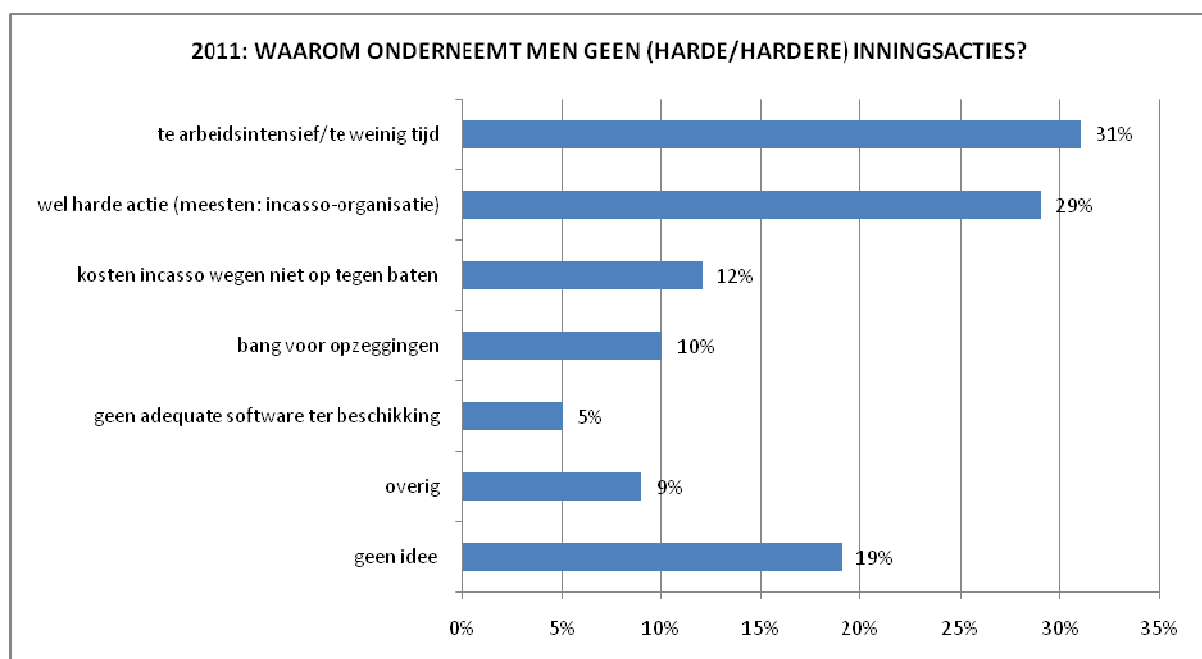
Welke actie wordt ondernomen wanneer de contributie niet tijdig wordt betaald?	Hockey		Voetbal		Tennis	
	2011 (n=31)	2006 (n=14)	2011 (n=18)	2006 (n=31)	2011 (n=12)	2006 (n=16)
één of meerdere aanmaningen	97%	100%	94%	77%	92%	75%
persoonlijk benaderen (door uzelf /andere vertegenwoordigers)	94%	79%	94%	94%	92%	69%
uit handen geven aan een incasso-organisatie	32%	21%	28%	26%	-	31%
royeren	28%	21%	56%	26%	50%	31%

Ten opzichte van 2006 lijkt in 2011 actiever en harder te worden opgetreden bij niet tijdig betalen.

Allereerst valt op dat penningmeesters in 2011 actiever lijken met het ondernemen van actie dan in 2006: in voetbal en tennis wordt vaker tot aanmanen overgegaan en in hockey en tennis worden wanbetalers vaker persoonlijk benaderd.

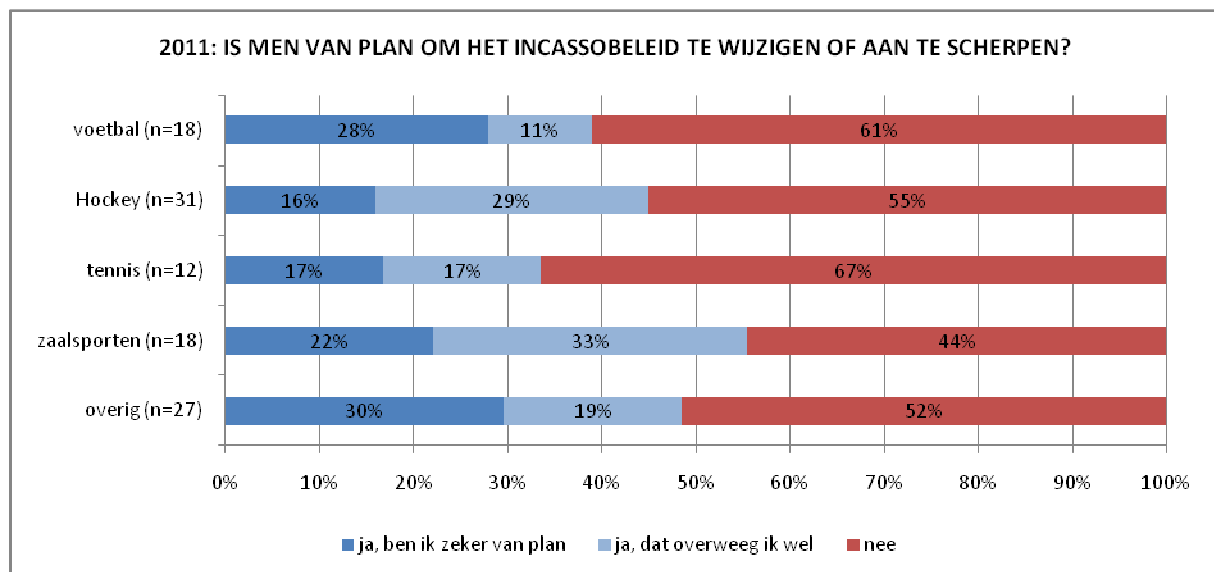
Daarnaast valt op dat er vaker hardere actie wordt ondernomen. In het hockey wordt sneller een incasso-organisatie ingeschakeld. In het tennis minder vaak, maar wordt wel een trend van vaker royeren waargenomen. Een ontwikkeling die zich ook in het voetbal voordoet.

Aan de n=59 penningmeesters die in 2011 aangeven nog geen harde actie (incasso-organisatie, royement) overwegen is gevraagd om dit te motiveren. Gezien de kleine steekproeven per sport zijn deze antwoorden niet uitgesplitst naar sport.

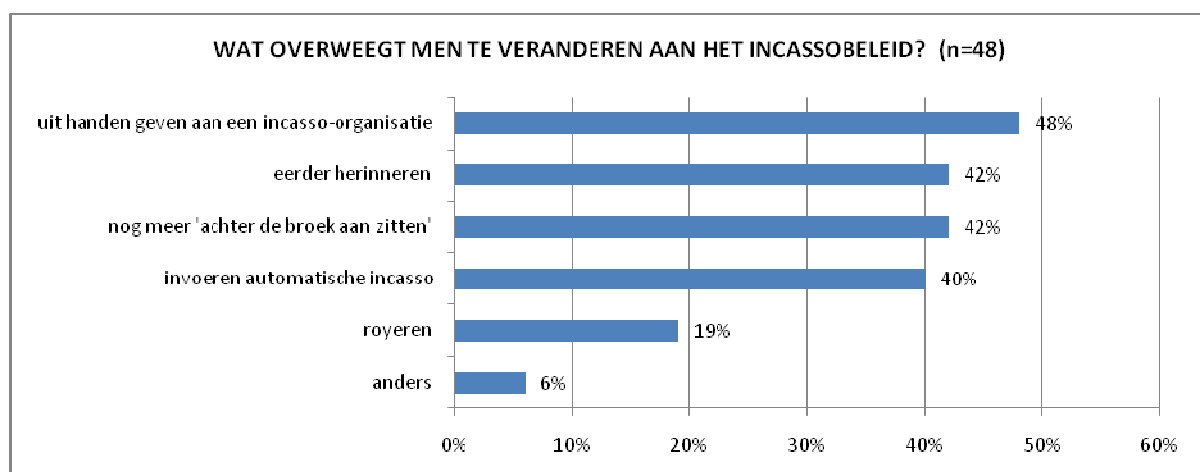
Vooral uit tijdgebrek en vanwege twijfel aan het rendement (kosten hoger dan de baten) worden er vaak geen harde(re) inningsacties uitgevoerd. Ook speelt de angst voor opzeggingen een rol. Bijna een vijfde kan geen reden noemen en bijna een derde geeft aan dat zij (uiteindelijk) wel degelijk harde(re) acties inzetten, in de meeste gevallen in de vorm van een incasso-organisatie. Het lijkt er echter op dat 'niet tijdig betalen' voor deze penningmeesters wat te vroeg is voor hardere actie.

3.7 Toekomstig incassobeleid

Een derde (tennis) tot een kleine meerderheid (zaalsporten) zal zeker het incassobeleid wijzigen of aanscherpen of overweegt dit te doen. In zaalsporten en hockey is de intentie om het beleid aan te passen het grootste.

Aan de n=48 penningmeesters die aangeven dat zij het incassobeleid zeker of waarschijnlijk zullen veranderen of aan te scherpen is gevraagd om aan te geven wat zij overwegen. Gezien de kleine steekproeven per sport zijn deze antwoorden niet uitgesplitst naar sport.

Bijna de helft van de penningmeesters die van plan is om het incassobeleid te wijzigen geeft te kennen dat zij voortaan een incasso-organisatie zullen inschakelen. Anderen zijn van plan om meer (pro-)actief op te treden (eerder herinneren, nog meer achteraan gaan, automatische incasso). Bijna een vijfde is van plan om sneller te royeren.

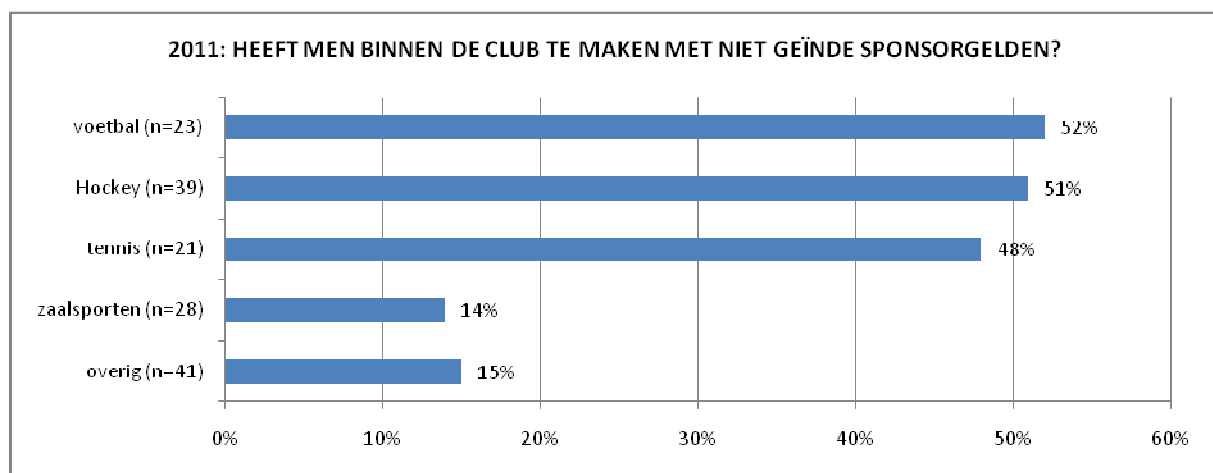
IV INNING VAN SPONSORGELDEN

4.1 Inleiding

In het tweede deel van de enquête is een aantal vragen gesteld over de mogelijke problemen rondom de inning van sponsorgelden. Zo is onder meer gevraagd of men dergelijke problemen heeft, wat de omvang van niet ontvangen sponsorgelden is, hoe lang deze uitstaan en hoeveel de vereniging na 3 jaar als niet ontvangen afschrijft.

De antwoorden op deze vragen worden in dit hoofdstuk gepresenteerd.

4.2 Heeft de vereniging te maken met niet ontvangen contributies?

Ongeveer de helft van de voetbal-, hockey- en tennisverenigingen heeft te maken met niet ontvangen sponsorgelden. Onder andere sporten komt dit probleem beduidend minder vaak voor.

Vergeleken met 2006 is er alleen ten aanzien van tennis sprake van een duidelijke verschuiving. Het percentage tennisverenigingen dat te maken heeft met niet ontvangen sponsorgelden is in 2011 ten opzichte van 2006 meer dan verdubbeld:

- Hockey: 2006 56% vs. 2011 51%
- Voetbal: 2006 54% vs. 2011 52%
- Tennis: 2006 21% vs. 2011 48%.

Steekproef rest van dit hoofdstuk

De volgende vragen in dit hoofdstuk zijn alleen aan de n=52 penningmeesters voorgelegd die bevestigen dat zij binnen hun vereniging te maken hebben met onbetaalde sponsorgelden: hockey (n=20), voetbal (n=12) en tennis (n=10). Zaalporten en overige sporten zijn samengevoegd (n=10). Gezien de geringe individuele steekproeven worden de resultaten, een uitzondering daargelaten, niet per sport gepresenteerd. Wanneer de groepen als geheel worden vergeleken is de getalsmatige basis groot genoeg om verschillen op significantie te toetsen met 95% betrouwbaarheid.

4.3 Problemen met onbetaalde sponsorgelden naar omvang en termijnen

Hoeveel euro heeft men gemiddeld over het afgelopen seizoen niet kunnen innen?

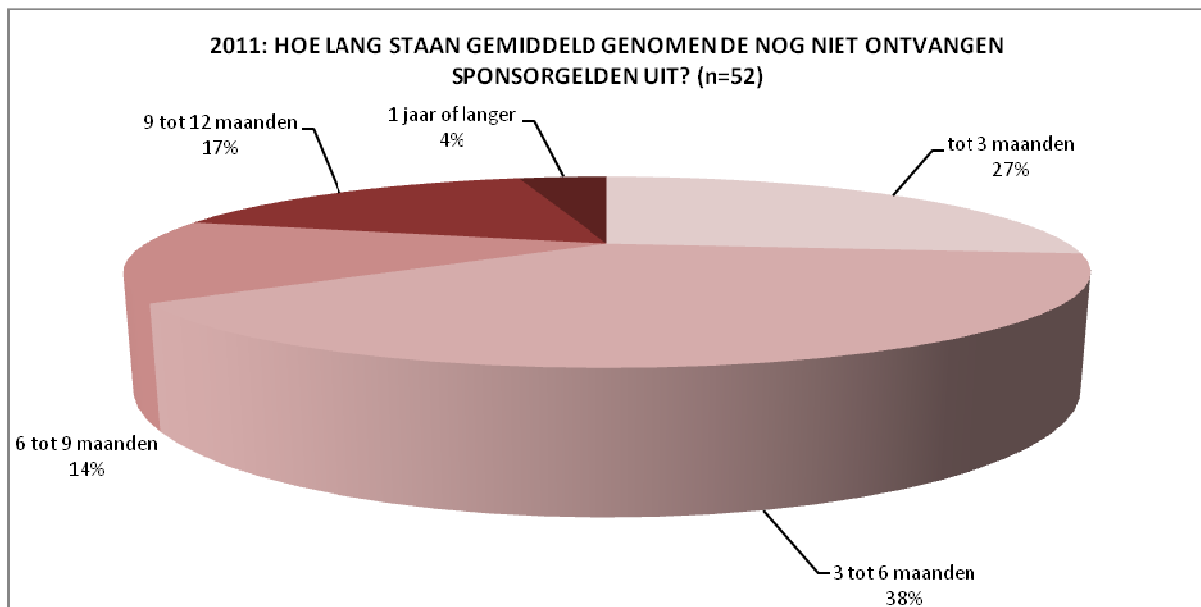
	voetbal	hockey	tennis	Overige sporten	Allen
2011: gemiddelde	€ 1.276	€ 1.596	€ 903	€ 884	€ 1.252
2011: maximum	€ 3.500	€ 6.000	€ 2.000	€ 5.000	€ 6.000
2006: gemiddelde	€ 872	€ 742	€ 648	€ 986	€ 826
2006: maximum	€ 3.000	€ 2.500	€ 2.000	€ 2.500	€ 3.000

Gemiddeld hebben de penningmeesters tussen zo'n € 900 (tennis, overige sporten) tot ca. € 1.500 aan sponsortegoeden over het afgelopen seizoen niet kunnen innen. De hoogste bedragen lopen op van € 2.000 (tennis) tot € 6.000 (hockey).

Vergeleken met 2006 zijn de gemiddelde bedragen in 2011 in het voetbal, tennis en hockey beduidend hoger. Penningmeesters uit het voetbal en tennis noemen in 2011 gemiddelde bedragen die ongeveer 1,5 keer zo hoog zijn als in 2006. In het hockey is het gemiddelde sponsortegoed dat nog van het vorige seizoen openstaat in 2011 zelfs meer dan verdubbeld ten opzichte van 2006:

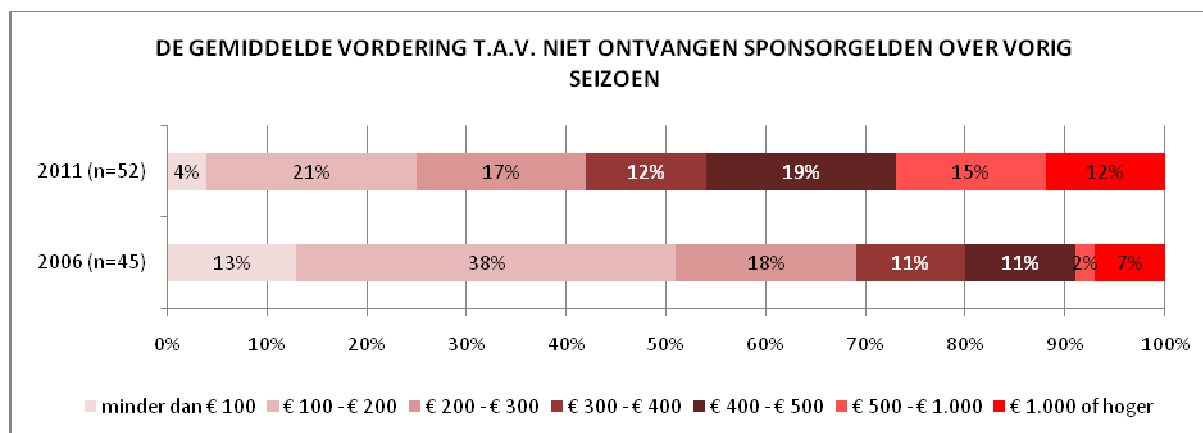
- Hockey: 2006 € 742 vs. 2011 €1.596
- Voetbal: 2006 € 872 vs. 2011 €1.276
- Tennis: 2006 € 648 vs. 2011 € 903.

Hoe lang staat gemiddeld genomen de nog niet ontvangen sponsorgelden uit?

Tweederde van de penningmeesters die nog sponsorgelden over het voorgaande seizoen moeten ontvangen geven te aan dat de niet ontvangen gelden gemiddeld maximaal 6 maanden uitstaan. In een derde van de gevallen bedraagt deze termijn een half jaar of langer.

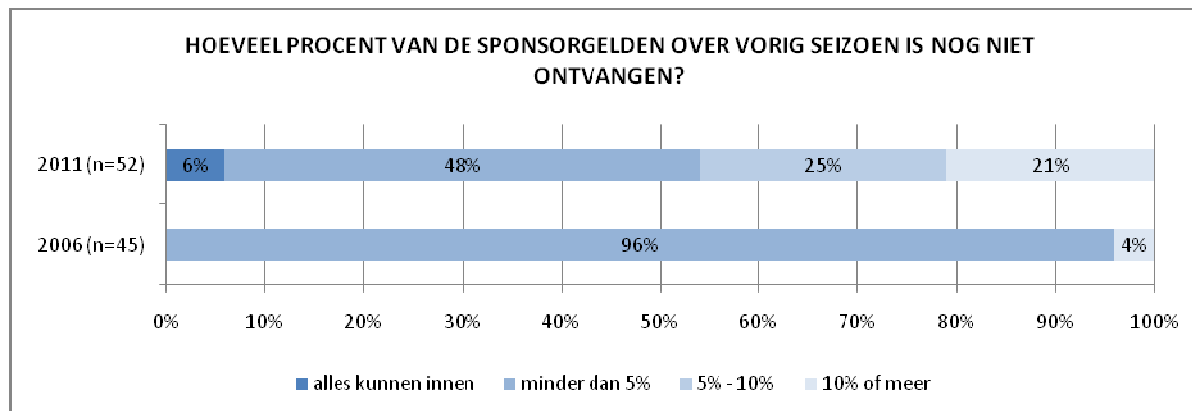
De gemiddelde vordering t.a.v. niet ontvangen sponsorgelden over vorig seizoen

Ruim een kwart van de nog uitstaande vorderingen van sponsorgelden over het voorgaande seizoen bedraagt in 2011 € 500 of meer en driekwart bedraagt € 200 of meer.

Vergeleken met 2006 is het gemiddelde bedrag aan sponsorgeld dat nog uitstaat over het vorige seizoen significant gestegen. In 2006 was dit in 9% van de gevallen € 500 of meer, terwijl dit in 2011 is opgelopen tot 27%. En in 2006 bedroeg 49% € 200 of meer, tegenover 75% in 2011.

Hoeveel procent van de sponsorgelden over vorig seizoen is nog niet ontvangen?

In 2011 meldt een vijfde van de penningmeesters die nog sponsorgelden over het voorgaande seizoen moeten ontvangen dat zij nog 10% of meer van deze sponsortegoeden nog niet hebben ontvangen en bijna de helft heeft 5% of meer nog niet binnen.

In vergelijking tot 2006 blijkt de situatie significant verslechterd: in 2011 heeft 46% 5% of meer nog niet ontvangen vs. 4% in 2006.

Hoeveel heeft de club de afgelopen 3 jaar aan niet geïnde sponsorgelden afgeschreven?

	voetbal	hockey	tennis	Overige sporten	Allen
2011: gemiddelde	€ 2.096	€ 4.350	€ 1.460	€ 488	€ 2.531
2011: maximum	€ 6.200	€ 50.000	€ 5.000	€ 1.225	€ 50.000
2006: gemiddelde	€ 920	€ 2.397	€ 1.650	€ 379	€ 1.277
2006: maximum	€ 3.000	€ 15.000	€ 5.000	€ 900	€ 15.000

Hockey heeft in 2011 met een gemiddeld bedrag van € 4.350 het meeste geld aan niet ontvangen sponsorgelden over de laatste 3 seizoenen afgeschreven. Voetbal (ongeveer € 2.000) en tennis (bijna € 1500) volgen op afstand. bijdragen De maxima lopen enorm uiteen van € 5.000 in het tennis tot het tienvoudige in het hockey.

In 2006 lag het gemiddelde bedrag van afgeschreven niet ontvangen contributie over de voorgaande 3 seizoenen significant lager dan in 2011 (€ 1.277 in 2006 vs. € 2.531 in 2011). Wanneer we ondanks de lage individuele steekproeven toch naar de sporten afzonderlijk kijken, dan valt op dat de gemiddelde bedragen van afgeschreven sponsorgelden over de voorgaande 3 seizoenen in 2011 bij voetbal en hockey min of meer is verdubbeld. Ook zijn de maxima in 2011 veel hoger (hockey € 15.000 in 2006 en € 50.000 in 2011; voetbal € 3.000 in 2006 en € 6.200 in 2011). In tennis blijft alles ongeveer gelijk.

Hoeveel procent van de sponsorgelden van één seizoen wordt ook op langere termijn (2 jaar of langer) niet geïnd?

	voetbal	hockey	tennis	Overige sporten	Allen
2011: gemiddelde	6%	5%	9%	10%	7%
2011: maximum	35%	10%	45%	50%	50%

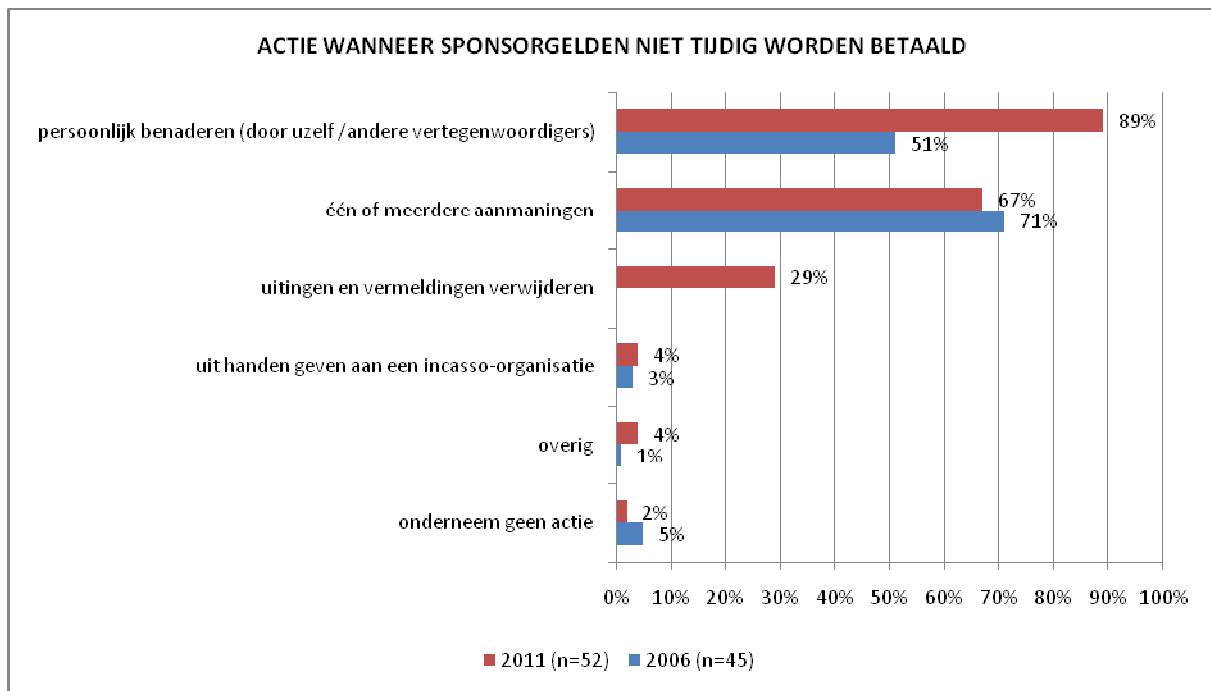
Over het geheel genomen wordt gemiddeld meer dan 90% van de sponsorgelden op de langere termijn (alsnog) geïnd. De percentages van de sponsortegoeden die ook op langere termijn (2 jaar of langer) niet geïnd kunnen worden liggen overall gemiddeld op 7%. Bij tennis ligt het gemiddelde wat hoger dan bij hockey en voetbal. De maxima variëren van 10% (hockey) tot 45% (tennis) en 50% (overige sporten).

De gemiddelde betalingstermijn van sponsors in 2010-2011

De sponsors die in 2010-2011 wel betaalden hanteerden een gemiddelde betalingstermijn van 53 dagen. De langste betalingstermijn was 150 dagen.

4.4 Wat wordt ondernomen wanneer sponsorgelden niet tijdig worden betaald?

Tot slot van dit onderdeel is gevraagd wat de penningmeesters ondernemen wanneer sponsors hun betalingen niet tijdig nakomen.

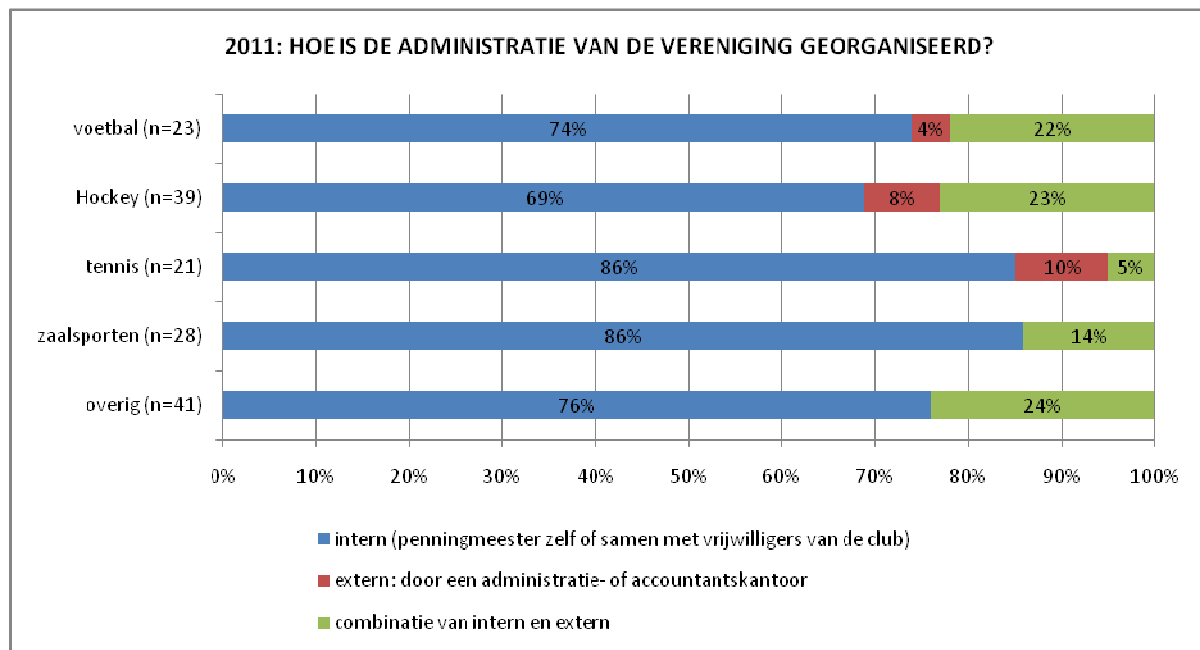
In veruit de meeste gevallen worden sponsoren die niet tijdig betalen persoonlijk benaderd of ontvangen zij één of meerder verzoeken om alsnog te betalen. Ten opzichte van 2006 blijken penningmeesters in relatie tot sponsoren in 2011 significant vaker voor de persoonlijke benadering te kiezen. In de enquête van 2011 is de optie 'uitingen en vermeldingen verwijderen' voorgelegd en door bijna een derde aangevinkt.

V SAMENWERKEN MET EEN INCASSO-ORGANISATIE

5.1 Inleiding

Na de vragen over de problemen rondom het innen van contributie en sponsorgelden is een aantal vragen gesteld over het samenwerken met een incasso-organisatie.

5.2 Wijze waarop de administratie is georganiseerd

Een zeer ruime meerderheid van ruim tweederde oplopend tot 86% doet de administratie zelf of samen met andere vrijwilligers binnen de vereniging. Onder tennis en zaalsporten is de interne oplossing naar verhouding nog populairder dan onder de andere sporten.

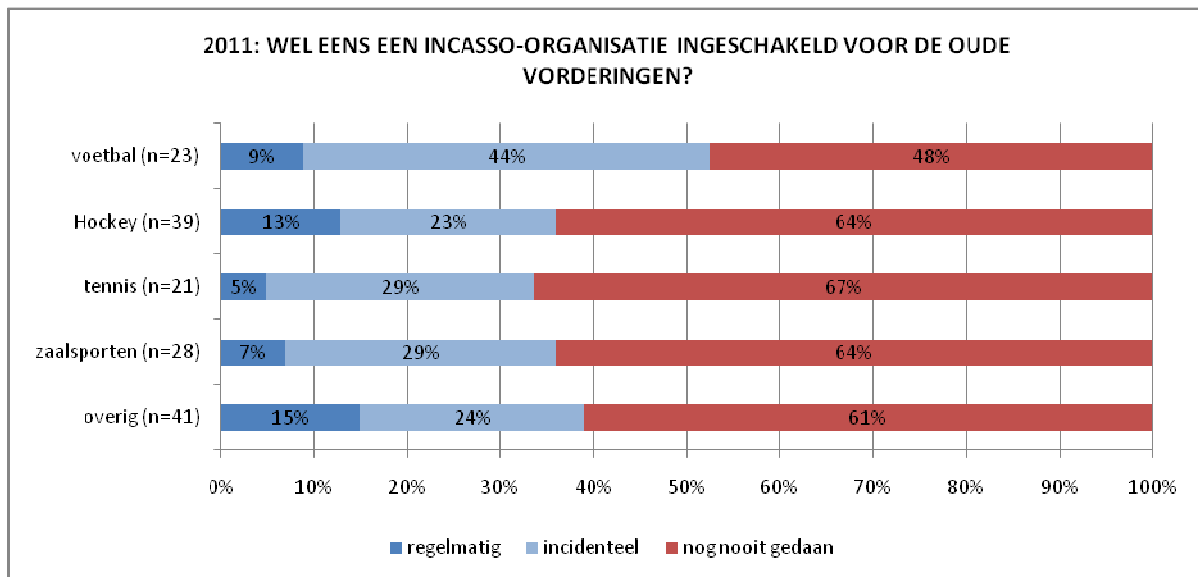
Ten opzichte van de meting van 2006 lijkt er een lichte verschuiving waarneembaar naar minder intern. Deze verschuiving doet zich met name voor onder tennis en hockey, in voetbal is het verschil niet beduidend:

- Hockey: 2006 89% intern vs. 69% in 2011
- Tennis: 2006 97% intern vs. 86% in 2011
- Voetbal: 2006 77% intern vs. 74% in 2011

5.3 Samenwerken met een incasso-organisatie

Er is gevraagd of men in het verleden wel eens een incasso-organisatie heeft ingeschakeld voor de oude vorderingen. Aan penningmeesters die dit incidenteel hebben gedaan is in een open vraag gevraagd te motiveren waarom zij dit niet vaker hebben gedaan en aan degenen die nog nooit een incasso-organisatie hebben ingeschakeld is gevraagd om in een open vraag toe te lichten waarom niet. Vervolgens is gevraagd of men op dit moment met een incasso-organisatie samenwerkt en zo ja, met welke. Tot slot is de attitude ten aanzien van samenwerking met een incasso-organisatie gemeten met behulp van een aantal stellingen.

Wel eens met een incasso-organisatie samengewerkt voor oude vorderingen?

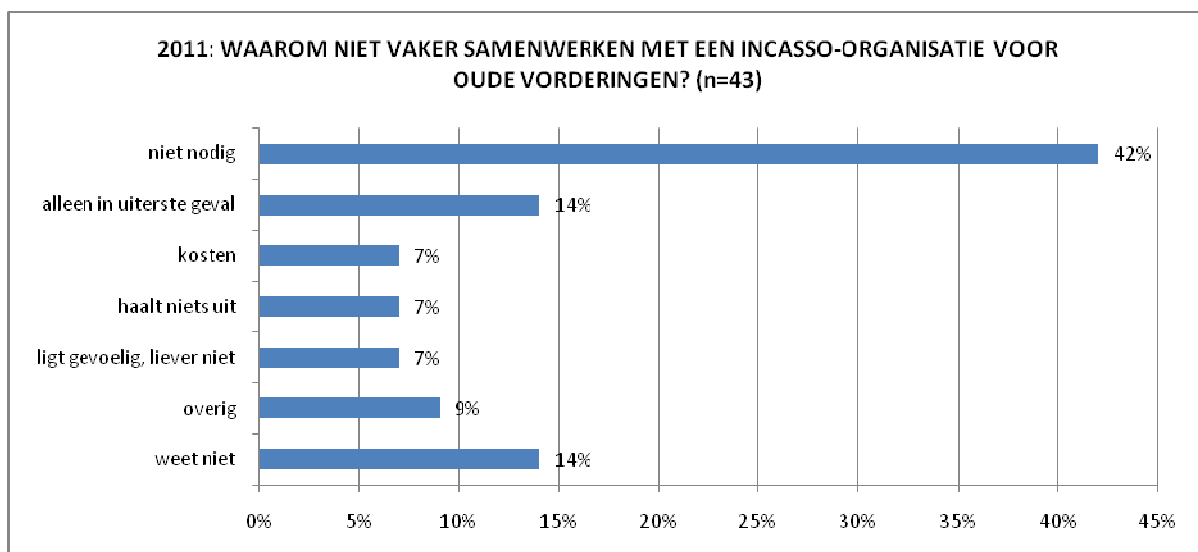

Voetbal daargelaten heeft een meerderheid van de verenigingen (rond tweederde) nog nooit een incasso-organisatie ingeschakeld. Onder voetbalverenigingen heeft iets meer dan de helft dit wel gedaan. Wanneer er wel met incasso-organisaties is samengewerkt dan was dit toch vooral incidenteel en niet structureel.

In vergelijking tot 2006 zijn er in 2011 beduidend meer verenigingen die voor de oude vorderingen met incasso-organisaties samenwerken:

- Voetbal: 2006: 21% regelmatig/incidenteel vs. 53% in 2011
- Hockey: 2006: 22% regelmatig/incidenteel vs. 36% in 2011
- Tennis: 2006: 18% regelmatig/incidenteel vs. 34% in 2011

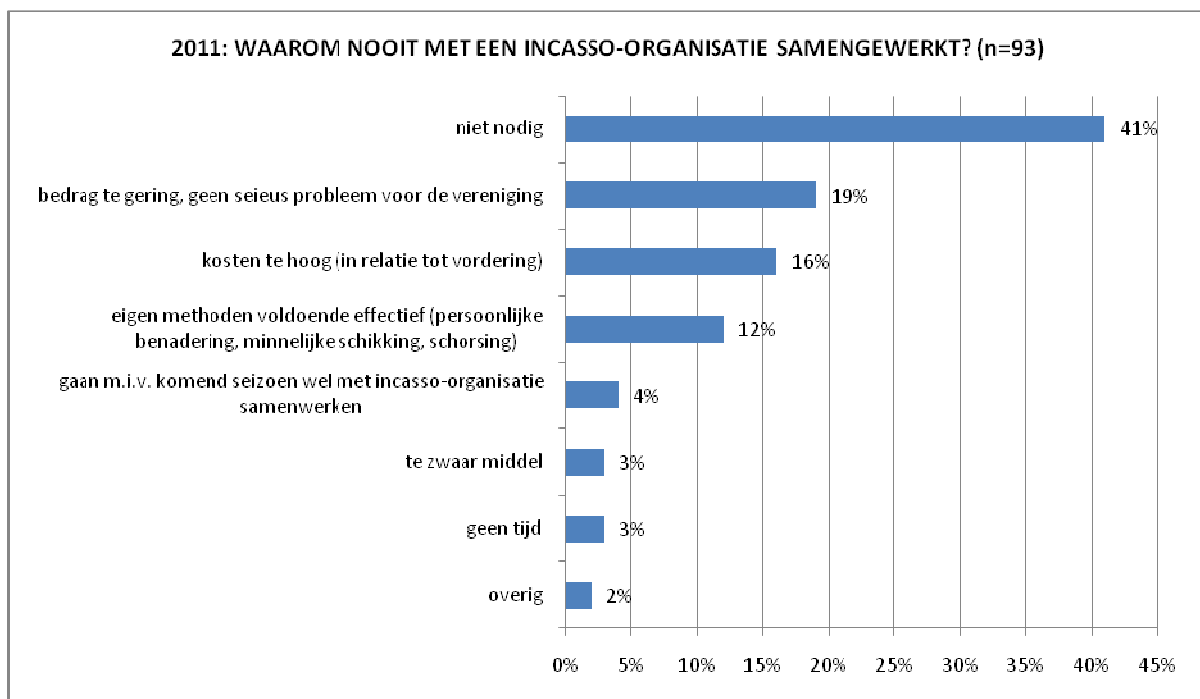
Waarom niet vaker samenwerken met een incasso-organisatie voor oude vorderingen?

De meeste penningmeesters maken impliciet en expliciet duidelijk dat ze alleen met een incasso-organisatie samenwerken als dat echt nodig is, dus pas als andere methoden hebben gefaald. Het is duidelijk een noodmiddel waar liever niet naar gegrepen wordt, ook vanwege de kosten, het vermeende geringe effect en de angst om de relatie met spelers en/of sponsors te beschadigen.

Er zijn in 2011 geen noemenswaardige verschillen met de motivatie in 2006.

Waarom nog nooit met een incasso-organisatie samengewerkt?

De belangrijkste reden dat deze penningmeesters/verenigingen nooit met een incasso-organisatie hebben samengewerkt is dat de noodzaak (niet nodig), wellicht mede dankzij de effectiviteit van de eigen methodes, of urgentie (bedrag te gering) ontbrak. Sommigen wijzen op de hoge kosten.

Er zijn in 2011 geen noemenswaardige verschillen met de motivatie in 2006.

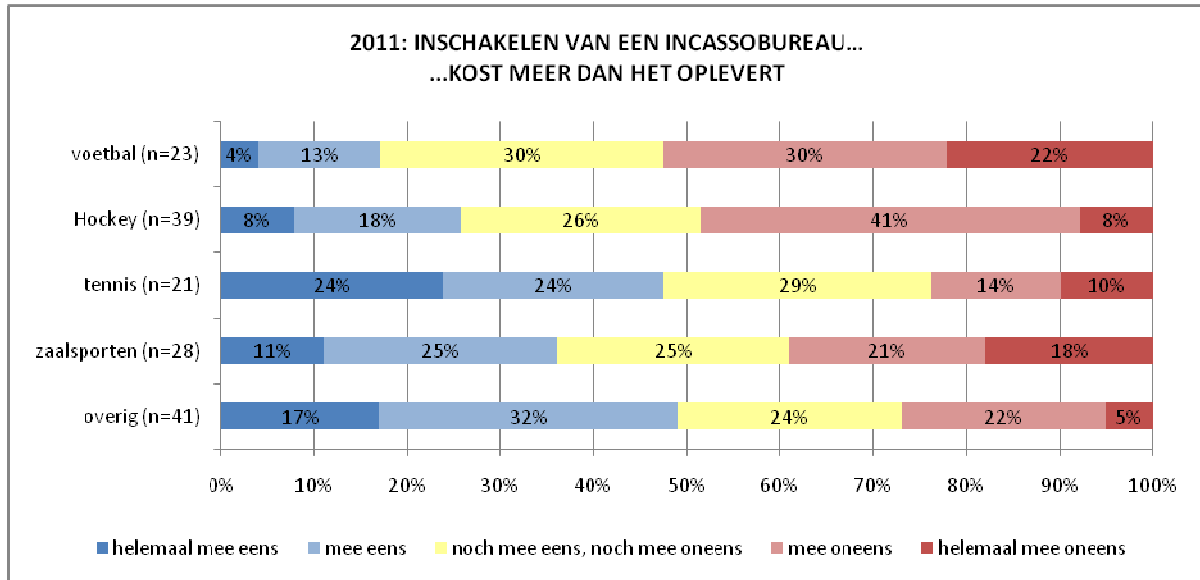
Werkt men nu met een incasso-organisatie samen?

Van de n=59 verenigingen die in het verleden (regelmatig/incidenteel) met een incasso-organisatie hebben samengewerkt, werken er op dit moment 39 (66%) nog steeds met een incassobureau samen.

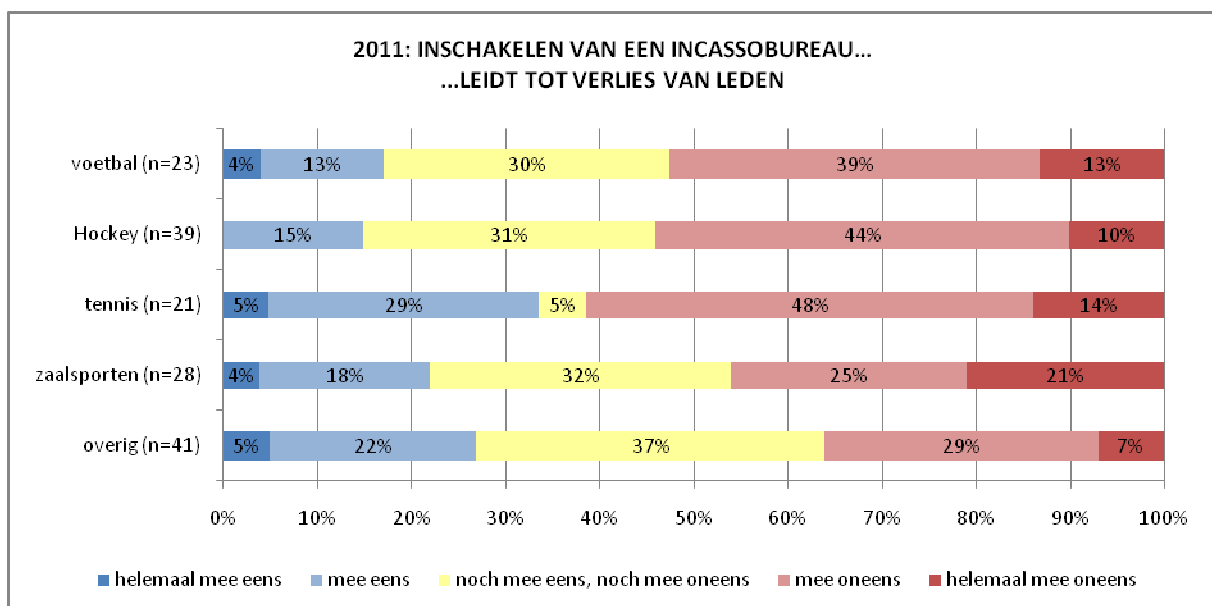
In 2006 werkte 40% van de verenigingen die in het verleden (regelmatig/incidenteel) met een incasso-organisatie hebben samengewerkt, nog steeds met een incassobureau samen. Beduidend minder dan de 66% in 2011.

5.4 Attitude ten aanzien van samenwerken met een incassobureau

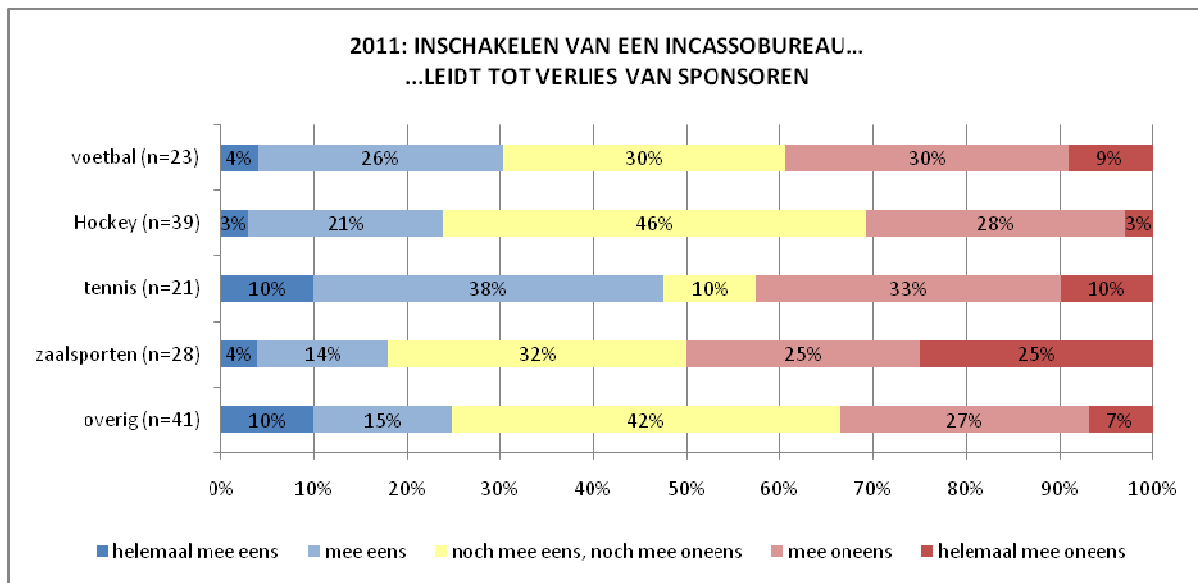
Tot slot van dit onderdeel zijn alle respondenten geconfronteerd met een viertal stellingen aan de hand waarvan hun houding tegenover het samenwerken met een incassobureau is gemeten. Deze stellingen zijn in 2006 niet voorgelegd, zodat er geen vergelijking mogelijk is.

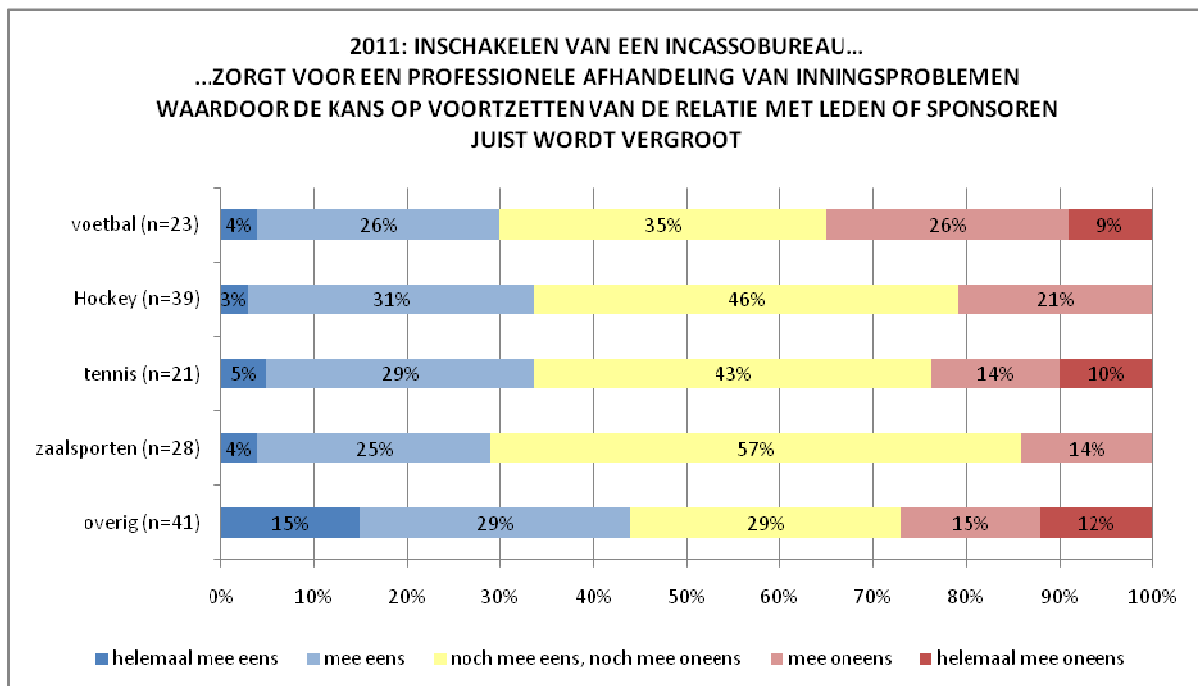
Binnen voetbal en hockey is rond de helft het met deze stelling oneens en is een relatief kleine groep (17%-26%) het wel met de stelling eens. In de andere sporten wordt de stelling beduidend minder vaak verworpen en vaker (36%-49%) onderschreven.

Een meerderheid van de tennis (bijna tweederde) en de hockey- en voetbalverenigingen zijn het met deze stelling oneens. Tennis is echter ook het meest uitgesproken, men is het met de stelling eens of oneens, zodat in deze sport ook de meeste onderschrijvers van de stelling worden aangetroffen. Binnen het hockey en voetbal ondervindt de stelling de minste aanhang (15%-17%).

Wederom zijn de penningmeesters in het tennis het meest uitgesproken. Waar bij de andere sporten nogal wat (30%-46%) penningmeesters voor een neutraal antwoord (noch mee eens, noch mee oneens) kiezen, zijn de penningmeesters uit het tennis vrijwel allen verdeeld over eens (48%) en oneens (43%). In de andere sporten is een minderheid (18%-30%) het eens met de stelling en is de groep die het oneens is met de stelling in alle gevallen groter.

Meer nog dan bij de andere stellingen neigt een groot deel (29%-57%) naar een neutrale houding. In het voetbal, hockey en tennis zijn de penningmeesters die zich wel uitspreken over de stelling zeer verdeeld.

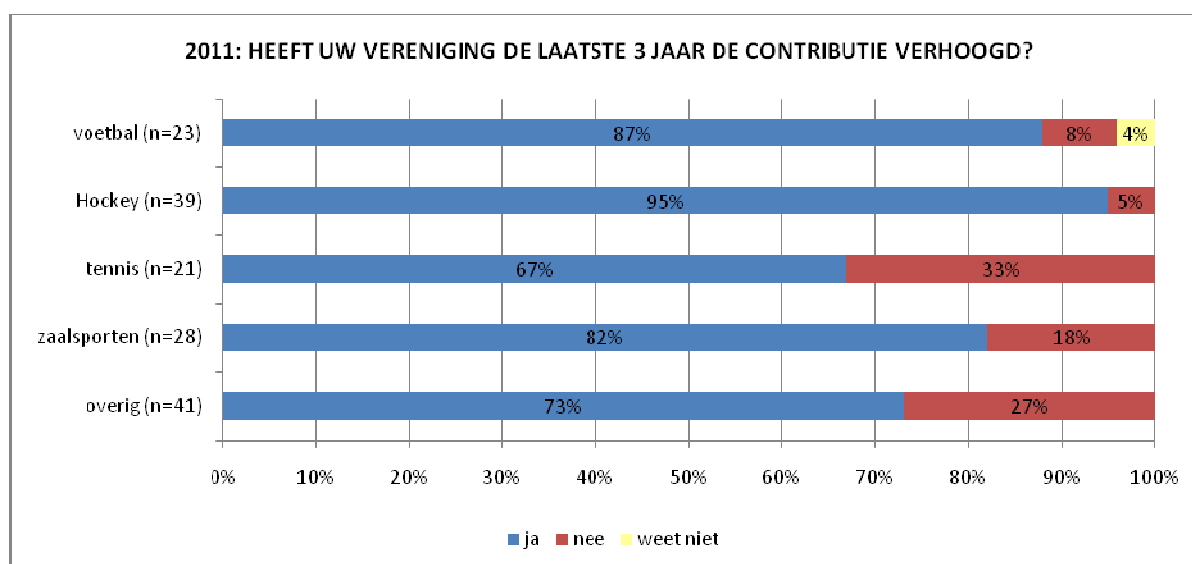
VI CONTRIBUTIEVERHOGING

6.1 Inleiding

Tot slot van de enquête is gevraagd of de contributie de afgelopen seizoenen nog is verhoogd en zo ja, met hoeveel procent en waarom is besloten om de contributie wel of juist niet te verhogen. Vervolgens is gevraagd of men overweegt om komend seizoen de contributie te verhogen. Aan degenen die hier bevestigend op antwoorden is gevraagd of ze hier negatieve effecten van verwachten en zo ja, welke.

De vragen over de contributieverhoging zijn in 2006 niet voorgelegd, zodat een vergelijking niet mogelijk is.

6.2 Is de contributie verhoogd de laatste 3 seizoenen?

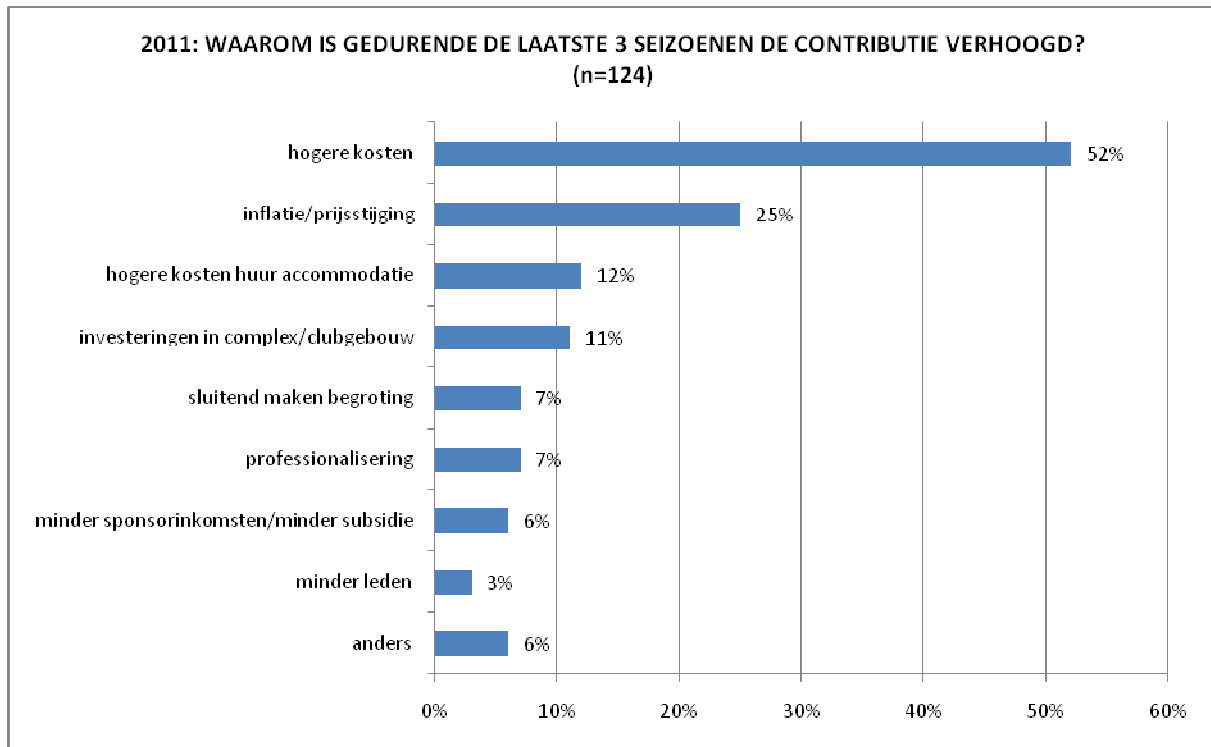
Een zeer ruime meerderheid, variërend van tweederde (tennis) tot vrijwel 100% (hockey) van de verenigingen heeft gedurende de afgelopen 3 seizoenen de contributie verhoogd. Voetbal- en hockeyverenigingen antwoorden beduidend vaker bevestigend dan tennisverenigingen, en dit geldt ook voor de zaalsportverenigingen. In onderstaande tabel is te lezen met hoeveel procent de contributie gemiddeld is verhoogd en wat de hoogste verhogingen per sport waren.

Gemiddelde en maximale verhoging in procenten

	voetbal	hockey	tennis	zaalsporten	Overige sporten
gemiddelde	8,2%	8,5%	5,6%	7,4%	7,5%
maximum	30%	20%	15%	25%	30%

In het hockey en voetbal is de contributie gemiddeld genomen het meeste verhoogd gedurende de laatste 3 seizoenen en in het tennis het minste.

Waarom is de contributie wel verhoogd?

De contributieverhogingen worden vooral gemotiveerd door te wijzen op hogere kosten op allerlei fronten (overall kostenstijgingen, en meer specifiek: bondsafdrachten, trainers, huur van of investering in accommodatie en professionalisering). Niet alleen wijzen de penningmeesters op de hogere kosten, maar ook op minder inkomsten uit sponsoring en subsidie en als gevolg van een dalend ledental. Beide ontwikkelingen nopen tot een contributieverhoging teneinde de begroting sluitend te maken.

Er zijn geen wezenlijke verschillen tussen de sporten, behalve dat sommige sporten te maken hebben met accommodatie die gehuurd moet worden en andere sporten over een eigen accommodatie beschikken die onderhouden en verbeterd moet worden.

Waarom is de contributie niet verhoogd?

De n=27 verenigingen die de afgelopen 3 jaar de contributie niet hebben verhoogd noemen hiervoor als voornaamste argumenten (in volgorde van belangrijkheid):

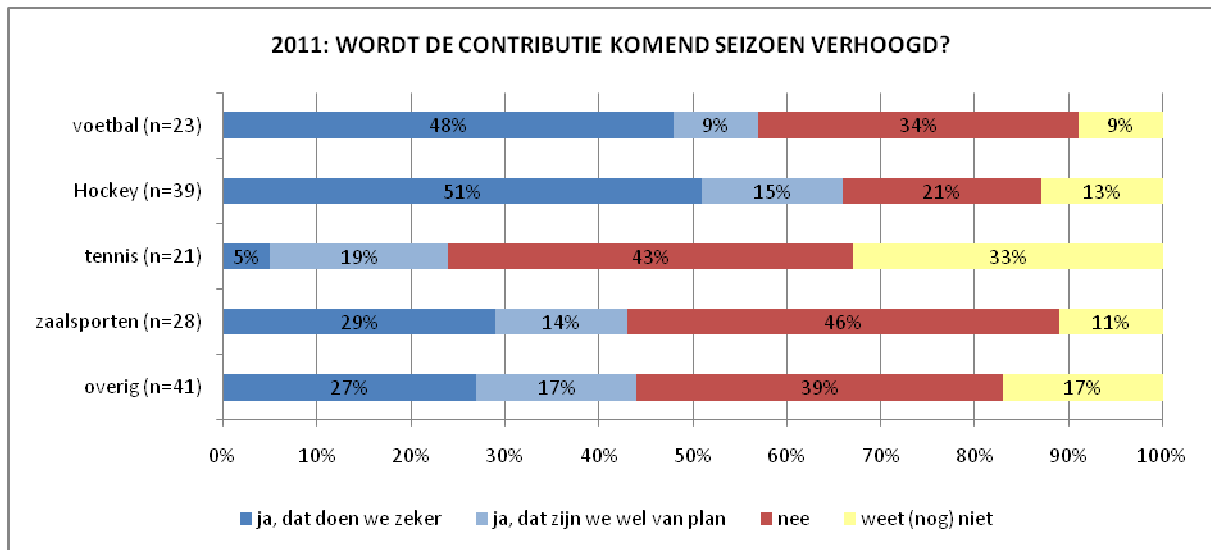
- Was niet nodig/exploitatie volledig gedekt door inkomsten/houden geld over (82%)
- Concurrentiepositie/angst voor ledenverlies (15%)
- Overig (7%).

Met name het gegeven dat de begroting sluitend was, dat de inkomsten de uitgaven dekten, is de belangrijkste verklaring voor het niet verhogen van de contributie. 'Strategische' overwegingen (concurrentiepositie) spelen daarnaast voor sommige verenigingen een rol.

6.3 Contributie komend seizoen

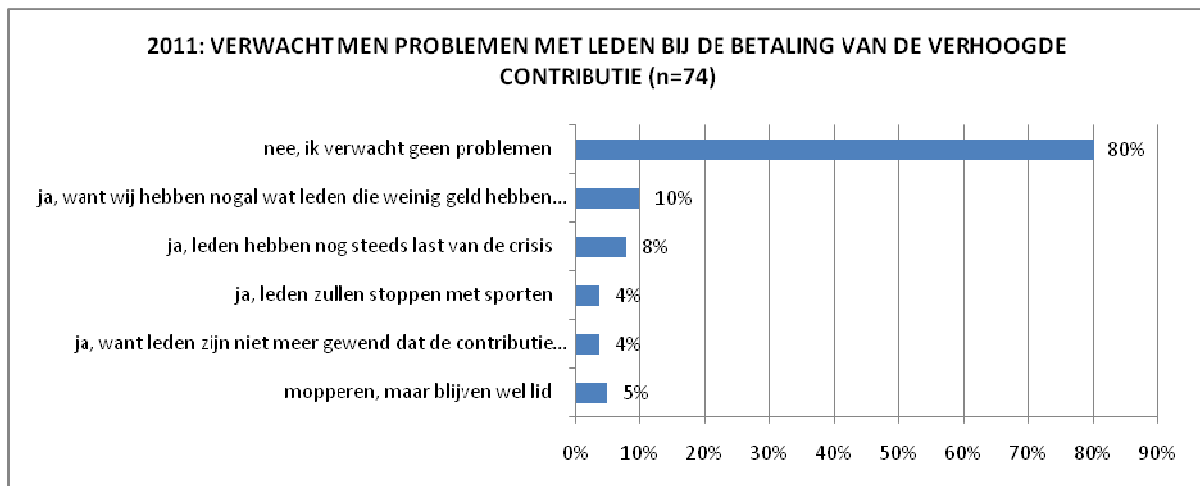
Aan allen is gevraagd of zij (mogelijk) komend seizoen de contributie zullen verhogen. Aan degenen die bevestigend antwoorden is gevraagd of zij ook problemen verwachten naar aanleiding van die contributieverhoging en zo ja, welke.

Wordt komend seizoen de contributie verhoogd?

Hockey- (66%) en voetbalverenigingen (57%) geven beduidend vaker aan dat zij komend seizoen de contributie (zeker/waarschijnlijk) zullen verhogen. In de andere sporten ligt dit percentages veel lager. Een derde van de tennisverenigingen weet nog niet of de contributie verhoogd zal worden in het komend seizoen. Deze hogere 'weet niet' score kan mogelijk voor een deel verklaard worden door het gegeven dat tennis een ander seizoen kent dan de meeste andere sporten en tijdens het onderzoek nog midden in het seizoen zat.

Verwacht men problemen bij de leden bij de betaling van de verhoogde contributie?

Een zeer ruime meerderheid van 80% van de verenigingen die komend seizoen de contributie zeker of waarschijnlijk zullen verhogen verwacht niet dat hun leden hier problemen mee zullen hebben. De verenigingen die aangeven dat zij wel problemen verwachten schetsen 2 scenario's. Een scenario (14%) is dat leden zullen opzeggen, 10% om elders hun sportcarrière te vervolgen en 4% om helemaal met de sport te stoppen. In het andere scenario (13%) hebben de leden nog steeds last van de crisis en zullen zij daarom niet blij zijn met de verhoging, maar gaan hier wel (morrend) mee akkoord en blijven gewoon lid.

Aan de verenigingen die verwachten dat zij naar aanleiding van een contributieverhoging leden zullen verliezen is gevraagd om aan te geven hoeveel procent verlies zij onder jeugd en senioren vrezen:

- Jeugd: gemiddeld 5% en maximaal 10%
- Senioren: gemiddeld 6% en maximaal 15%